Svet
Evropske unije

Bruselj, 18. februar 2022
(OR. fr, en)

6292/22

Medinstitucionalna zadeva:
2021/0104(COD)

DRS 8
EF 50
ECOFIN 128
SUSTDEV 37
CODEC 163
IA 13
COMPET 95

DOPIS

Pošiljatelj:	Odbor stalnih predstavnikov (1. del)
Prejemnik:	Svet
Št. predh. dok.:	5864/22
Št. dok. Kom.:	8132/21
Zadeva:	Direktiva o spremembi Direktive 2013/34/EU, Direktive 2004/109/ES, Direktive 2006/43/ES in Uredbe (EU) št. 537/2014 glede poročanja podjetij o trajnostnosti *splošni pristop*

I. Uvod

Evropska komisija je 21. aprila 2021 predstavila predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2013/34/EU, Direktive 2004/109/ES, Direktive 2006/43/ES in Uredbe (EU) št. 537/2014 glede poročanja podjetij o trajnostnosti[1]. Pravna podlaga predloga sta člena 50 in 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

[1] 8132/21 + COR 1 + ADD 1 COR 1 + ADD 2 COR 1 + ADD 3 COR 1.

Namen predloga je odpraviti vrzeli v obstoječih pravilih o nefinančnih informacijah. S poročanjem o trajnostnosti bi lahko pritegnili dodatne naložbe in financiranje, ki bi olajšali prehod na trajnostnostno gospodarstvo, kot je opisano v zelenem dogovoru. Podjetja bi na primer morala zagotoviti boljše informacije o tveganjih, ki so jim izpostavljena, ter o svojem vplivu na ljudi in okolje.

Glavne novosti predloga so:

- razširitev področja uporabe zahtev glede poročanja na dodatna podjetja, vključno z vsemi velikimi podjetji in podjetji, ki kotirajo na borzi (razen mikropodjetij, ki kotirajo na borzi),
- zahteva po dajanju zagotovil o zanesljivosti informacij o trajnostnosti,
- podrobnejša opredelitev informacij, ki bi jih morala podjetja sporočati, in zahteva, da poročajo v skladu z obveznimi standardi EU za poročanje o trajnostnosti,
- zagotavljanje objave vseh informacij v posebnem oddelku poslovnih poročil podjetij.

II. Stanje

Razprave v Svetu so se začele 7. junija 2021 med portugalskim predsedovanjem in Delovna skupina za pravo družb je zahvaljujoč konstruktivnemu odnosu vseh delegacij lahko dosegla znaten napredek.

Delovna skupina je 8. decembra 2021 preučila prvo kompromisno besedilo (14268/21), ki ga je predstavilo slovensko predsedstvo. 13. in 20. januarja 2022 je upoštevala pripombe in prispevke delegacij ter nadaljevala razprave na podlagi prilagojenega kompromisnega besedila. Predsedstvo je 28. januarja 2022 predložilo kompromisno besedilo[2], ki ga je delovna skupina preučila na sejah 3. in 9. februarja 2022. Coreper je 16. februarja 2022 podprl kompromisno besedilo[3], ki ga je predstavilo predsedstvo in je bilo odobreno z dodatkom, ki ga je predlagala ena delegacija in podprlo več drugih delegacij, v členu 29b(2b). Gre za stavek, s katerim naj bi zagotovili prehodno obdobje, v katerem bi MSP omogočili prožnost pri zagotavljanju informacij o vrednostnih verigah. Novo besedilo se glasi: **„Poleg tega podjetje v prvih treh letih uporabe te direktive v primeru, da niso na voljo vse potrebne informacije o poslovnih povezavah in dobavni verigi, vključi informacije, s katerimi razpolaga, in izjavo, da v okviru poslovnih odnosov in s strani podjetij v njegovi vrednostni verigi niso bile dane na voljo potrebne informacije.“**

Glavne spremembe besedila v primerjavi s prvotnim predlogom so naslednje:

Področje uporabe *(člena 1 in 2 „računovodske direktive“)*

V kompromisnem besedilu je pojasnjeno, kako zahteve glede poročanja o trajnostnosti veljajo za banke in zavarovalnice. Dodana je bila opredelitev čistega prihodka za kreditne institucije in zavarovalnice, da bi se upoštevale njihove posebnosti.

[2] 5788/22.
[3] 5864/22.

Mesto navedbe informacij (*člena 19a(1) in 29a(1) „računovodske direktive“*)

Zaradi lažje berljivosti in večje vidnosti poročanja o trajnostnosti je določeno, da se informacije objavijo v jasno razvidnem posebnem oddelku poslovnega poročila.

Neopredmetena sredstva – opredelitev in razkritje (*člen 19 „računovodske direktive“*)

Nekatere delegacije so zahtevale pojasnitev opredelitve „neopredmetenih sredstev“ in s tem povezanih obveznosti. Predsedstvo je v kompromisnem besedilu predlagalo, da se obveznosti razkritja vključijo v člen 19 (Vsebina poslovnega poročila) računovodske direktive.

MSP – zahteve po razkritju (*člen 19a „računovodske direktive“*)

Kar zadeva MSP, je več delegacij želelo iz področja uporabe izključiti vsa MSP. Druge delegacije so zahtevale podrobnejši okvir za vsebino obveznosti razkritja informacij, ki se zahtevajo od MSP (poenostavljeni standardi), tako v okviru obveznega poročanja MSP, ki kotirajo na borzi, kot tudi v okviru prostovoljnega poročanja drugih MSP. Predsedstvo je razširilo možnost MSP, da omejijo informacije, ki jih je treba zagotoviti (razen MSP, ki so tudi obvladujoča podjetja velikih podjetij).

Kar zadeva subjekte javnega interesa, je večina delegacij zahtevala izvzetje iz obveznosti poročanja za te subjekte (kot za katera koli druga odvisna podjetja), kadar so odvisna podjetja skupine, za katero veljajo obveznosti poročanja, pri čemer se razume, da bi moralo poročanje na konsolidirani ravni vključevati potrebne informacije o odvisnih podjetjih. Predsedstvo se je na tej stopnji odločilo ohraniti izvzetje (*člen 19a(7a) in člen 29a(7a) „računovodske direktive“*).

Jezikovna ureditev *(člen 29a „računovodske direktive“*)

Da bi upoštevali pomisleke, ki so jih izrazile nekatere delegacije, kompromisno besedilo določa, da lahko država članica zahteva objavo poslovnega poročila in poročila o zanesljivosti obvladujočega podjetja v jeziku, ki ga sprejme država članica, ki nadzoruje odvisno podjetje, izvzeto iz poročanja o trajnostnosti.

Vrednostna veriga *(člen 29b(2b) „računovodske direktive“)*

Več delegacij je opozorilo na težave, ki bi jih podjetja lahko imela pri zbiranju informacij od različnih akterjev v svoji vrednostni verigi, zlasti MSP. Kompromisno besedilo predvideva, da se bodo te težave upoštevale pri razvoju standardov, in sicer s sorazmernim zmanjšanjem zahtev po objavi in ob upoštevanju zlasti podjetij, vključenih v vrednostne verige, za katere ne veljajo obveznosti iz te direktive. Poleg tega je bilo pojasnjeno, da bo v triletnem prehodnem obdobju podjetjem, ki ne morejo zagotoviti nekaterih informacij zaradi pomanjkanja podatkov s strani podjetij v svojih vrednostnih verigah, zlasti MSP, omogočena prožnost.

Enotna elektronska oblika poročanja *(člen 29(5) „računovodske direktive“)*

Prvotni predlog Komisije je vseboval določbe, ki so se poleg vsebine poročil podjetij o trajnostnosti nanašale na to, kako naj bi organi, ki so uradno pooblaščeni za zbiranje podatkov o trajnostnosti, te podatke zbirali. Ker je bila ta tema povezana z načinom vzpostavitve evropske enotne točke dostopa do finančnih in nefinančnih podatkov podjetij[4], je bilo sklenjeno, da se razprava opravi ob obravnavi zakonodajnega predloga o tej zadevi. Po drugi strani pa v besedilu ostaja zahteva po elektronski obliki poročanja o trajnostnostnih zadevah. Vendar pa so v kompromisnem besedilu črtane določbe, ki uvajajo obveznost za podjetja, ki ne kotirajo na borzi in za katere velja direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti, da svoje računovodske informacije objavijo v enotni elektronski obliki poročanja (ESEF).

[4] ESAP (evropska enotna točka dostopa), predlog objavljen 23. novembra 2021, 14377/21.

Sankcije *(člen 51 „računovodske direktive“)*

Večina delegacij je zahtevala črtanje sprememb člena 51. Predsedstvo se je zato odločilo, da črta člen, ki spreminja člen 51 računovodske direktive.

Revizija in revizorji (*člen 34b „računovodske direktive“*)

Nekatere delegacije so poudarile, da bi bilo treba predvideti, da bi lahko različni revizorji opravljali obvezne revizije na eni strani in dajali zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti na drugi strani. Druge delegacije so zahtevale več jasnosti glede zahtev za neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil. Nekatere delegacije so zahtevale pojasnila glede nadzora revizorjev in revizijskih subjektov iz tretjih držav. To je bilo v besedilu pojasnjeno.

Standardi dajanja zagotovil o trajnostnosti (*člen 23(4) „direktive o preglednosti“*)

Revizor iz tretje države mora zagotoviti poročanje o trajnostnosti v skladu s standardi dajanja zagotovil, ki jih je sprejela Unija. V nasprotnem primeru lahko revizor zagotovi te informacije po enakovrednih standardih. Komisija lahko z delegiranim aktom sprejme standarde o „enakovrednosti“.

Poklicno usposabljanje *(člen 6 „direktive o reviziji“)*

Nekatere delegacije so revizorje pozvale, naj se odločijo, ali želijo biti pooblaščeni za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ali pa želijo še naprej izvajati samo finančno revizijo. Več delegacij je izpostavilo tudi vprašanje trajanja praktičnega usposabljanja. S kompromisnim besedilom se obdobje praktičnega usposabljanja, ki ga je treba opraviti za pridobitev pooblastila za dajanje zagotovil o zanesljivosti informacij o trajnostnosti, spremeni na osem mesecev (v primerjavi z 12 meseci v prvotnem besedilu).

Prepoved opravljanja storitev, ki niso storitve revizije poročanja o trajnostnosti (*člen 25c „direktive o revizijah“*)

Več delegacij je želelo, da se specificira, da je certificiranje poročila določenega podjetja o trajnostnosti nezdružljivo z zagotavljanjem svetovalnih storitev temu istemu podjetju. Določbe v zvezi s tem so bile vključene v direktivo o revizijah. Temeljijo na ureditvi, določeni za finančno revizijo, in se tako kot ta uporabljajo za revizijo subjektov javnega interesa.

Obveznosti v zvez z revizijo poročil o trajnostnosti (*člen 25d „direktive o revizijah“)*

Več delegacij je želelo, da revizorji na področju trajnostnosti prevzamejo obveznost poročanja o goljufijah, kot to velja za finančne revizorje. Določbe v zvezi s tem so bile vključene v direktivo o revizijah. Temeljijo na ureditvi, določeni za finančno revizijo, in se tako kot ta uporabljajo za revizijo subjektov javnega interesa.

Neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil *(člen 34(3a) „računovodske direktive“)*

Več delegacij je poudarilo potrebo po enakih konkurenčnih pogojih in enakih zahtevah za neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil in zakonite revizorje. Predsedstvo je besedilo ustrezno prilagodilo.

Prilagoditev rokov (*člen 5 predloga*)

Številne delegacije so menile, da so nekateri roki preveč ambiciozni. Več delegacij je zahtevalo, da se določi rok za prenos v zvezi z začetkom veljavnosti direktive, druge delegacije pa so predlagale preložitev datuma začetka uporabe, da bi podjetjem zagotovili dovolj časa za prilagoditev. Predsedstvo zato predlaga naslednje roke:

- roki za prenos v nacionalno zakonodajo držav članic (18 mesecev po začetku veljavnosti);
- roki za izvajanje s strani podjetij:
    - 1. januar 2024 za podjetja, za katera že velja direktiva o nefinančnem poročanju (poročanje leta 2025 na podlagi podatkov iz leta 2024);
    - 1. januar 2025 za velika podjetja, za katera trenutno ne velja direktiva o nefinančnem poročanju (poročanje leta 2026 na podlagi podatkov za leto 2025)
    - 1. januar 2026 za MSP, ki kotirajo na borzi, majhne in nekompleksne kreditne institucije ter lastne zavarovalnice (poročanje leta 2027 na podlagi podatkov za leto 2026).

Drugi roki

- Rok za prehod na dajanje razumnih zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti: šest let po začetku veljavnosti *(člen 26a „direktive o revizijah“);*
- rok za sprejetje standardov s strani Komisije: 31. oktober 2022 za sprejetje splošnih standardov in 31. oktober 2023 za sprejetje sektorskih standardov in standardov, prilagojenih za MSP (*člen 29b „računovodske direktive“*).

III. Zaključek

Svet naj:

- **potrdi dogovor o splošnem pristopu in**
- **pozove predsedstvo, naj na podlagi tega splošnega pristopa začne pogajanja z Evropskim parlamentom, da bi dosegli dogovor v prvi obravnavi.**

PRILOGA

2021/0104 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive 2013/34/EU, Direktive 2004/109/ES, Direktive 2006/43/ES in Uredbe (EU) št. 537/2014 glede poročanja podjetij o trajnostnosti

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti členov 50 in 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[5],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

[5] UL C […], […], str. […].

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Evropska komisija se je v svojem sporočilu o evropskem zelenem dogovoru, sprejetem 11. decembra 2019[6], zavezala, da bo pregledala določbe o nefinančnem poročanju iz Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta[7]. Evropski zeleni dogovor je nova strategija Evropske unije za rast. Njegov cilj je do leta 2050 preoblikovati Unijo v sodobno, z viri gospodarno in konkurenčno gospodarstvo brez neto emisij toplogrednih plinov. Želi tudi zavarovati, ohraniti in poživiti naravni kapital EU ter zaščititi zdravje in dobrobit državljanov pred okoljskimi tveganji in vplivi. Njegov namen je ločiti gospodarsko rast od rabe virov in zagotoviti, da bodo vse regije in državljani EU sodelovali pri socialno pravičnem prehodu na trajnostni gospodarski sistem. Prispeval bo k cilju vzpostavitve gospodarstva, ki bo delovalo v korist ljudi, okrepil bo socialno tržno gospodarstvo EU in pomagal zagotoviti, da bo pripravljeno na prihodnost ter da bo zagotavljalo stabilnost, delovna mesta, rast in naložbe. Ti cilji so zlasti pomembni, če upoštevamo socialno-ekonomsko škodo, ki jo je povzročila pandemija COVID-19, ter potrebo po trajnostnem, vključujočem in poštenem okrevanju. Evropska komisija je v svojem predlogu z dne 4. marca 2020 o evropskih podnebnih pravilih predlagala, da bi postal v Uniji cilj podnebne nevtralnosti do leta 2050 zavezujoč[8]. Poleg tega se Evropska komisija v strategiji za biotsko raznovrstnost do leta 2030 zavezuje, da bo do leta 2050 zagotovila, da bodo vsi svetovni ekosistemi obnovljeni, odporni in ustrezno zaščiteni. Cilj te strategije je evropsko biotsko raznovrstnost do leta 2030 usmeriti na pot okrevanja.

---

6 COM(2019) 640 final.

7 Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).“;

8 Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi Uredbe (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) [2020/0036 (COD)].

(2) Komisija je v svojem *Akcijskem načrtu: financiranje trajnostne rasti* določila ukrepe za doseganje ciljev, ki so: preusmeriti kapitalske tokove v naložbe v trajnostno rast, da bi dosegli trajnostno in vključujočo rast, obvladati finančna tveganja, ki izhajajo iz podnebnih sprememb, izčrpavanja virov, degradacije okolja in socialnih vprašanj, ter spodbuditi preglednost in dolgoročno naravnanost finančnih in gospodarskih dejavnosti[9]. Predpogoj za doseganje navedenih ciljev je, da podjetja razkrijejo relevantne, primerljive in zanesljive informacije o trajnostnosti. Evropski parlament in Svet sta v okviru izvajanja akcijskega načrta za financiranje trajnostne rasti sprejela več zakonodajnih aktov. Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta[10] ureja, kako morajo udeleženci na finančnem trgu in finančni svetovalci končnim vlagateljem in lastnikom sredstev razkriti informacije o trajnostnosti. Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta[11] vzpostavlja klasifikacijski sistem za okoljsko trajnostne gospodarske dejavnosti z namenom povečanja trajnostnih naložb in boja proti lažnemu zelenemu oglaševanju finančnih produktov, za katere se neupravičeno trdi, da so trajnostni.

---

9 COM(2018) 97 final.

10 Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).

11 Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

Uredba (EU) 2019/2089 Evropskega parlamenta in Sveta[12], ki jo dopolnjujejo delegirane uredbe Komisije (EU) 2020/1816[13], (EU) 2020/1817[14] in (EU) 2020/1818[15], uvaja okoljske, socialne in upravljavske zahteve glede razkritja za upravljavce referenčnih vrednosti ter minimalne standarde za oblikovanje referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom. Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[16] od velikih institucij, ki so izdale vrednostne papirje, sprejete v trgovanje na reguliranem trgu, zahteva, da od 28. junija 2022 naprej razkrivajo informacije o okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganjih. Nov bonitetni okvir za investicijska podjetja, določen z Uredbo (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta[17] in Direktivo (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta[18], vsebuje določbe o uvedbi okoljskega, socialnega in upravljavskega vidika tveganj v proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP) s strani pristojnih organov ter vsebuje zahteve glede razkritja okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj za investicijska podjetja, ki se uporabljajo od 26. decembra 2022.

---

12 Uredba (EU) 2019/2089 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 glede referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod, referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, in s trajnostnostjo povezanih razkritij za referenčne vrednosti (UL L 317, 9.12.2019, str. 17).

13 Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1816 z dne 17. julija 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta glede pojasnila v izjavi o referenčni vrednosti, kako se v vsaki zagotovljeni in objavljeni referenčni vrednosti odražajo okoljski, socialni in upravljavski dejavniki (UL L 406, 3.12.2020, str. 1).

14 Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1817 z dne 17. julija 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z minimalno vsebino pojasnila o tem, kako se v metodologiji določanja referenčnih vrednosti odražajo okoljski, socialni in upravljavski dejavniki (UL L 406, 3.12.2020, str. 12).

15 Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1818 z dne 17. julija 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z minimalnimi standardi za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom (UL L 406, 3.12.2020, str. 17).

16 Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

17 Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

18 Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).

Komisija je v svojem delovnem programu za leto 2021 napovedala tudi predlog o evropskem standardu za zelene obveznice, ki temelji na akcijskem načrtu za financiranje trajnostne rasti.

(3) Svet je 5. decembra 2019 v svojih sklepih o poglobitvi unije kapitalskih trgov poudaril pomen zanesljivih, primerljivih in relevantnih informacij o tveganjih, priložnostih in učinkih glede trajnostnosti ter Komisijo pozval, naj razmisli o razvoju evropskega standarda za nefinančno poročanje.

(4) Evropski parlament je v svoji resoluciji o vzdržnih financah z dne 29. maja 2018[19] pozval k nadaljnjemu razvoju zahtev glede nefinančnega poročanja v okviru Direktive 2013/34/EU. V svoji resoluciji o trajnostnem upravljanju podjetij z dne 17. decembra 2020[20] je pozdravil zavezo Komisije, da bo pregledala Direktivo 2013/34/EU, in izrazil potrebo po vzpostavitvi celovitega okvira Unije za nefinančno poročanje, ki bi vseboval obvezne standarde Unije za nefinančno poročanje. Pozval je k razširitvi področja uporabe zahtev za poročanje na dodatne kategorije podjetij in k uvedbi zahteve po reviziji.

[19] 2018/2007(INI).
[20] A9-0240/2020 (INI).

(5) Generalna skupščina OZN je 25. septembra 2015 sprejela nov svetovni okvir za trajnostni razvoj, tj. agendo za trajnostni razvoj do leta 2030 (v nadaljnjem besedilu: Agenda 2030). Jedro Agende 2030 so cilji trajnostnega razvoja, zajema pa tri vidike trajnostnosti: gospodarskega, socialnega in okoljskega. Sporočilo Komisije z dne 22. novembra 2016 o novih ukrepih za trajnostno prihodnost Evrope je povezalo cilje trajnostnega razvoja z okvirom politike Unije za zagotovitev, da se ti cilji že od samega začetka upoštevajo v vseh ukrepih in pobudah politike Unije, tako v Uniji kot zunaj nje[21]. V svojih sklepih z dne 20. junija 2017 je Svet potrdil, da so Unija in njene države članice zavezane celovitemu, usklajenemu, obsežnemu, integriranemu in učinkovitemu izvajanju Agende 2030, v tesnem sodelovanju s partnerji in drugimi deležniki[22].

(6) Direktiva 2014/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta[23] je spremenila Direktivo 2013/34/EU glede razkritja nefinančnih informacij nekaterih velikih podjetij in skupin. Direktiva 2014/95/EU je uvedla zahtevo, da morajo podjetja sporočati informacije vsaj o okoljskih, socialnih in kadrovskih zadevah, spoštovanju človekovih pravic ter zadevah v zvezi s preprečevanjem korupcije in bojem proti podkupovanju. V zvezi s temi temami je Direktiva 2014/95/EU od podjetij zahtevala, da razkrijejo informacije v okviru naslednjih področjih poročanja: poslovni model, politike (vključno z izvedenimi postopki skrbnega pregleda), rezultati teh politik, tveganja in upravljanje tveganj ter ključni kazalniki uspešnosti, pomembni za posamezne dejavnosti.

---

21 COM(2016) 739 final.

22 Sklepi Sveta – Trajnostna prihodnost Evrope: odziv EU na agendo za trajnostni razvoj do leta 2030, 20. junij 2017.

23 Direktiva 2014/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o spremembi Direktive 2013/34/EU glede razkritja nefinančnih informacij in informacij o raznolikosti nekaterih velikih podjetij in skupin (UL L 330, 15.11.2014, str. 1).

(7) Veliko deležnikov meni, da je izraz „nefinančne“ netočen, zlasti ker je iz njega mogoče sklepati, da zadevne informacije niso finančno pomembne. Vendar so zadevne informacije vedno bolj finančno pomembne. Številne organizacije, pobude in posamezniki, ki delujejo na tem področju, uporabljajo izraz informacije o „trajnostnosti“. Zato je bolje, da se namesto izraza „nefinančne informacije“ uporablja izraz „informacije o trajnostnosti“. Direktivo 2013/34/EU bi bilo zato treba spremeniti, da se upošteva ta sprememba terminologije.

(8) Na koncu imajo koristi od boljšega poročanja podjetij o trajnostnosti posamezni državljani in varčevalci. Varčevalci, ki želijo vlagati trajnostno, bodo imeli priložnost za to, vsi državljani pa bi morali imeti koristi od stabilnega, trajnostnega in vključujočega gospodarskega sistema. Za uresničitev teh koristi morajo informacije o trajnostnosti, razkrite v letnih poročilih podjetja, najprej doseči dve primarni skupini (v nadaljnjem besedilu: uporabniki). Prvo skupino uporabnikov sestavljajo vlagatelji, vključno z upravitelji premoženja, ki želijo bolje razumeti tveganja in priložnosti, ki jih vprašanja trajnostnosti pomenijo za njihove naložbe, ter vpliv teh naložb na ljudi in okolje. Drugo skupino uporabnikov sestavljajo organizacije, vključno z nevladnimi organizacijami in socialnimi partnerji, ki želijo zagotoviti, da podjetja bolj odgovarjajo za svoj vpliv na ljudi in okolje. Informacije o trajnostnosti, razkrite v letnih poročilih, lahko uporabijo tudi drugi deležniki. Poslovni partnerji podjetij, vključno s strankami, se lahko zanašajo na te informacije, da bi razumeli tveganja glede trajnostnosti in njene učinke v lastnih vrednostnih verigah ter po potrebi o njih poročali. Oblikovalci politike in okoljske agencije lahko te informacije, zlasti na skupni osnovi, uporabljajo za spremljanje okoljskih in socialnih trendov, prispevanje k okoljskim računom in pri pripravi javnih politik. Le malo posameznih državljanov in potrošnikov neposredno pregleda poročila podjetja, vendar lahko te informacije uporabljajo posredno, na primer pri upoštevanju nasvetov ali mnenj finančnih svetovalcev ali nevladnih organizacij. Številni vlagatelji in upravitelji premoženja kupujejo informacije o trajnostnosti od tretjih ponudnikov podatkov, ki zbirajo informacije iz različnih virov, vključno iz javnih poročil podjetij.

(9) V zadnjih letih se je zelo povečalo povpraševanje po informacijah o trajnostnosti podjetij, zlasti na strani skupnosti vlagateljev. To povečanje povpraševanja je posledica spreminjajoče se narave tveganj za podjetja in vse večje ozaveščenosti vlagateljev o finančnih posledicah teh tveganj. To velja zlasti za finančna tveganja, povezana s podnebjem. Povečuje se tudi ozaveščenost o tveganjih za podjetja in naložbe, ki izhajajo iz drugih okoljskih in socialnih vprašanj, kot je vprašanje izgube biotske raznovrstnosti, vključno z zdravstvenimi vprašanji. Povpraševanje po informacijah o trajnostnosti se povečuje tudi zaradi rasti naložbenih produktov, ki so izrecno namenjeni izpolnjevanju določenih standardov glede trajnostnosti ali doseganju določenih ciljev glede trajnostnosti. Del tega povečanja je logična posledica predhodno sprejete zakonodaje Unije, zlasti Uredbe (EU) 2019/2088 in Uredbe (EU) 2020/852. Del povečanja bi se v vsakem primeru zgodil zaradi hitro spreminjajoče se ozaveščenosti državljanov, želja potrošnikov in tržnih praks. Pandemija COVID-19 bo še pospešila povečevanje potreb uporabnikov po informacijah, zlasti ker je razkrila ranljivost delavcev in vrednostnih verig podjetja. Informacije o vplivu na okolje so pomembne tudi pri obvladovanju prihodnjih pandemij, saj se vpliv človeka na ekosisteme vedno bolj povezuje s pojavom in širjenjem bolezni.

(10) Sama podjetja bodo imela koristi od visokokakovostnega poročanja o trajnostnostnih zadevah. Povečanje števila naložbenih produktov, katerih namen je doseganje ciljev glede trajnostnosti, pomeni, da lahko dobro poročanje o trajnostnosti izboljša dostop podjetja do finančnega kapitala. Poročanje o trajnostnosti lahko podjetjem pomaga opredeliti in upravljati lastna tveganja in priložnosti glede trajnostnostnih zadev. Lahko zagotovi podlago za boljši dialog in komunikacijo med podjetji in njihovimi deležniki ter podjetjem pomaga izboljšati ugled. Poleg tega bi z dosledno podlago za poročanje podjetij o trajnostnosti v obliki standardov poročanja morali zagotoviti ustrezne in zadostne informacije ter tako bistveno zmanjšati število ad hoc zahtevkov za informacije.

(11) Poročilo o klavzuli o pregledu direktive o nefinančnem poročanju (Direktiva 2014/95/EU) in priloženo preverjanje primernosti poročanja podjetij sta pokazala težave v zvezi z učinkovitostjo navedene direktive[24]. Obstajajo pomembni dokazi, da mnoga podjetja ne razkrivajo bistvenih informacij o vseh glavnih temah, povezanih s trajnostnostjo. V poročilu sta bili kot pomembni težavi opredeljeni tudi omejena primerljivost in zanesljivost informacij o trajnostnosti. Poleg tega številna podjetja, od katerih uporabniki potrebujejo informacije o trajnostnosti, takih informacij niso dolžna sporočati.

(12) Brez ukrepov politike se bo vrzel med potrebami uporabnikov po informacijah in informacijami o trajnostnosti, ki jih poročajo podjetja, predvidoma povečevala. Ta vrzel ima znatne negativne posledice. Vlagatelji pri svojih naložbenih odločitvah ne morejo dovolj upoštevati tveganj in priložnosti, povezanih s trajnostnostjo. Nakopičenje več naložbenih odločitev, ki ne upoštevajo ustrezno tveganj, povezanih s trajnostnostjo, lahko povzroči sistemska tveganja, ki ogrožajo finančno stabilnost. Evropska centralna banka in mednarodne organizacije, kot je Odbor za finančno stabilnost, so opozorile na ta sistemska tveganja, zlasti v primeru podnebja. Vlagatelji so tudi manj zmožni usmerjati finančna sredstva v podjetja in gospodarske dejavnosti, ki obravnavajo socialne in okoljske probleme in jih ne zaostrujejo, kar spodkopava cilje evropskega zelenega dogovora in akcijskega načrta za financiranje trajnostne rasti.

---

[24] Urad za publikacije: prosimo, vstavite sklic na Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o klavzulah o pregledu v direktivah 2013/34/EU, 2014/95/EU in 2013/50/EU ter na priloženi delovni dokument služb Komisije – Preverjanje primernosti.

Nevladne organizacije, socialni partnerji, skupnosti, na katere vplivajo dejavnosti podjetij, in drugi deležniki imajo manjšo možnost zagotoviti, da podjetja prevzamejo odgovornost za svoj vpliv na ljudi in okolje. To ustvarja pomanjkanje odgovornosti in lahko prispeva k nižji ravni zaupanja državljanov v podjetja, kar lahko negativno vpliva na učinkovito delovanje socialnega tržnega gospodarstva. Pomanjkanje splošno sprejetih metrik in metod za merjenje, vrednotenje in upravljanje tveganj, povezanih s trajnostnostjo, prav tako ovira prizadevanja podjetij za zagotavljanje, da so njihovi poslovni modeli in dejavnosti trajnostni.

(13) V poročilu o klavzuli o pregledu Direktive 2014/95/EU in priloženem preverjanju primernosti poročanja podjetij je bilo prav tako ugotovljeno, da se je znatno povečalo število zahtevkov za informacije o trajnostnostnih zadevah, naslovljenih na podjetja, da bi se odpravila obstoječa informacijska vrzel. Poleg tega se bodo sedanja pričakovanja, da naj bi podjetja uporabljala različne okvire in standarde, verjetno nadaljevala in se bodo morda celo okrepila, saj se vrednost informacij o trajnostnosti še naprej povečuje. Brez ukrepov politike za dosego soglasja o informacijah, ki bi jih morala poročati podjetja, se bodo znatno povečali stroški in breme za podjetja, ki poročajo, in za uporabnike takih informacij.

(14) Vse večji razkorak med potrebami uporabnikov po informacijah in sedanjimi praksami poročanja podjetij povečuje verjetnost, da bodo posamezne države članice uvajale vedno bolj različna nacionalna pravila ali standarde. Različne zahteve glede poročanja v različnih državah članicah bi ustvarile dodatne stroške in zapletenost za podjetja, ki poslujejo čezmejno, in s tem ogrozile enotni trg ter spodkopale pravico do ustanavljanja in prostega pretoka kapitala po vsej Uniji. Zaradi teh različnih zahtev glede poročanja so sporočene informacije tudi manj primerljive prek meja, kar ogroža unijo kapitalskih trgov.

(15) Člena 19a in 29a Direktive 2013/34/EU se uporabljata za velika podjetja, ki so subjekti javnega interesa s povprečnim številom zaposlenih več kot 500, oziroma za subjekte javnega interesa, ki so obvladujoča podjetja velike skupine s povprečnim številom zaposlenih več kot 500 na konsolidirani osnovi. Glede na vse večje potrebe uporabnikov po informacijah o trajnostnosti bi bilo treba zahtevati sporočanje takšnih informacij od dodatnih kategorij podjetij. Zato je primerno, da se od vseh velikih podjetij in vseh podjetij, ki kotirajo na reguliranih trgih, razen mikropodjetij, zahteva, da sporočajo podrobne informacije o trajnostnosti. V členih 19a in 29a je s sklicevanjem na člena 2 in 3 Direktive 2013/34/EU izrecno določeno področje uporabe zahtev glede poročanja. Zato člena 19a in 29a ne „poenostavljata“ ali „spreminjata“ druge zahteve, omejitev izvzetij za subjekte javnega interesa iz člena 40 Direktive 2013/34/EU pa se ne uporablja. Subjekti javnega interesa zlasti ne bi smeli biti obravnavani kot velika podjetja za namene obveznosti poročanja iz členov 19a in 29a, tj. malim in srednjim subjektom javnega interesa bi bilo treba dovoliti, da poročajo v skladu s poenostavljenimi standardi poročanja o trajnostnosti, ki veljajo za MSP. Poleg tega bi morala vsa podjetja, ki so obvladujoča podjetja velikih skupin, pripraviti poročila o trajnostnosti na ravni skupine.

(16) Zahteva, da morajo tudi velika podjetja, ki ne kotirajo na borzi, razkriti informacije o trajnostnostnih zadevah, izhaja predvsem iz vprašanj glede vplivov in odgovornosti takih podjetij, tudi v njihovi vrednostni verigi. V zvezi s tem bi morale za vsa velika podjetja veljati enake zahteve za javno poročanje informacij o trajnostnosti. Poleg tega tudi udeleženci na finančnem trgu potrebujejo informacije od teh velikih podjetij, ki ne kotirajo na borzi.

(17) Zahteva, da morajo tudi podjetja, ki nimajo sedeža v Uniji, vendar imajo vrednostne papirje, ki kotirajo na reguliranih trgih, razkriti informacije o trajnostnostnih zadevah, je odziv na potrebe udeležencev na finančnem trgu po informacijah takih podjetij, da bi razumeli tveganja in učinke svojih naložb ter izpolnili zahteve glede razkritja iz Uredbe (EU) 2019/2088.

(18) Glede na vse večji pomen tveganj, povezanih s trajnostnostjo, in ob upoštevanju, da mala in srednja podjetja (MSP), ki kotirajo na reguliranih trgih, predstavljajo znaten delež vseh podjetij v Uniji, ki kotirajo na borzi, je za zagotovitev zaščite vlagateljev primerno zahtevati, da morajo tudi ta MSP razkriti informacije o trajnostnostnih zadevah. Uvedba te zahteve bo pomagala zagotoviti, da lahko udeleženci na finančnem trgu v naložbene portfelje vključijo manjša podjetja, ki kotirajo na borzi, če ta poročajo informacije o trajnostnosti, ki jih potrebujejo udeleženci na finančnem trgu. Zato bo prispevala k zaščiti in izboljšanju dostopa manjših podjetij, ki kotirajo na borzi, do finančnega kapitala ter preprečila diskriminacijo takšnih podjetij s strani udeležencev na finančnem trgu. Uvedba te zahteve je potrebna tudi za zagotovitev, da imajo udeleženci na finančnem trgu informacije, ki jih potrebujejo od podjetij, v katera se vlaga, da bi lahko izpolnjevali svoje zahteve glede razkritij, povezanih s trajnostnostjo, iz Uredbe (EU) 2019/2088. MSP, ki kotirajo na reguliranih trgih, pa bi bilo treba zaradi manjše velikosti in bolj omejenih virov ter ob upoštevanju težkih gospodarskih razmer, ki jih je povzročila pandemija COVID-19, zagotoviti dovolj časa za pripravo na uporabo zahteve po poročanju informacij o trajnostnosti. Prav tako bi jim bilo treba omogočiti, da poročajo v skladu s standardi, ki so sorazmerni z njihovimi zmogljivostmi in viri ter ustrezni glede na obseg in kompleksnost njihovih dejavnosti. Tudi MSP, ki ne kotirajo na borzi, se lahko prostovoljno odločijo za uporabo teh sorazmernih standardov. Standardi za MSP bodo referenca za raven informacij o trajnostnosti, ki bi jih lahko podjetja, ki spadajo na področje uporabe direktive, razumno zahtevala od dobaviteljev in strank v svojih vrednostnih verigah, ki so MSP.

(19) Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta[25] se uporablja za vsa podjetja z vrednostnimi papirji, ki kotirajo na reguliranih trgih. Za zagotovitev, da za vsa podjetja z vrednostnimi papirji, ki kotirajo na reguliranih trgih, vključno z izdajatelji iz tretjih držav, veljajo enake zahteve glede poročanja o trajnostnosti, bi morala Direktiva 2004/109/ES vsebovati potrebna sklicevanja na vse zahteve glede poročanja o trajnostnosti v letnem računovodskem poročilu.

(20) Člen 23(4), prvi pododstavek, točka (i), in člen 23(4), četrti pododstavek, Direktive 2004/109/ES pooblaščata Komisijo, da sprejme ukrepe za vzpostavitev mehanizma za ugotavljanje enakovrednosti informacij, ki jih predpisuje navedena direktiva, oziroma za vzpostavitev splošnih meril enakovrednosti za računovodske standarde. Člen 23(4), tretji pododstavek, Direktive 2004/109/ES prav tako pooblašča Komisijo, da sprejme potrebne odločitve o enakovrednosti računovodskih standardov, ki jih uporabljajo izdajatelji iz tretjih držav. Da bi upoštevali vključitev zahtev glede trajnostnosti v Direktivo 2004/109/ES, bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za vzpostavitev mehanizma za ugotavljanje enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti, ki jih uporabljajo izdajatelji vrednostnih papirjev iz tretjih držav, podobnega tistemu iz obstoječe Uredbe Komisije (ES) št. 1569/2007[26], ki določa merila za ugotavljanje enakovrednosti računovodskih standardov, ki jih uporabljajo izdajatelji iz tretjih držav. Iz istega razloga bi morala biti Komisija pooblaščena tudi za sprejemanje potrebnih odločitev o enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti, ki jih uporabljajo izdajatelji iz tretjih držav. Pristojni organ matične države članice izdajatelja iz tretje

---

[25] Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).

[26] Uredba Komisije (ES) št. 1569/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi mehanizma za ugotavljanje enakovrednosti računovodskih standardov izdajateljev vrednostnih papirjev iz tretjih držav v skladu z direktivama 2003/71/ES in 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 340, 22.12.2007, str. 66).

države lahko šteje, da izdajatelj iz tretje države izpolnjuje obveznosti EU glede poročanja o trajnostnosti, če poroča v skladu z enakovrednimi standardi poročanja. Te spremembe bodo zagotovile usklajene ureditve enakovrednosti za obveznosti poročanja o trajnostnosti in za obveznosti računovodskega poročanja v zvezi z letnim računovodskim poročilom.

(21) Člena 19a(3) in 29a(3) Direktive 2013/34/EU trenutno izvzemata vsa odvisna podjetja iz obveznosti sporočanja nefinančnih informacij, če so taka podjetja in njihova odvisna podjetja vključena v konsolidirano poslovno poročilo njihovega obvladujočega podjetja, pod pogojem da to vključuje nefinančne informacije, o katerih se poroča v skladu z zahtevami EU. Navedeno izvzetje bi bilo treba uporabljati tudi, kadar je obvladujoče podjetje, ki poroča na konsolidirani ravni, podjetje iz tretje države, ki sporoča informacije o trajnostnosti skladno z enakovrednimi standardi za poročanje o trajnostnosti. Glede na to, da bi bili v Direktivi 2004/109/ES predvideni ustrezni mehanizmi za ugotavljanje enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti, in glede na to, da bi bilo treba od podjetij z vrednostnimi papirji, ki kotirajo na reguliranih trgih, in tistih brez njih zahtevati, da poročajo v skladu z enakimi standardi poročanja, bi bilo treba ukrepe, sprejete na podlagi člena 23(4), prvi pododstavek, točka (i), in člena 23(4), četrti pododstavek, Direktive 2004/109/ES, ki vzpostavljajo mehanizem za ugotavljanje enakovrednosti standardov, uporabljati za ugotavljanje izvzetja odvisnih podjetij, ki jih nadzirajo obvladujoča podjetja iz tretjih držav, v okviru ureditve iz Direktive 2013/34/EU. V tem smislu bi moralo biti odvisno podjetje izvzeto, kadar je konsolidirano poročanje o trajnostnosti pripravljeno na način, ki je enakovreden evropskim standardom poročanja o trajnostnosti, določenim v skladu z ustreznimi ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 23(4), prvi pododstavek, točka (i), in člena 23(4), četrti pododstavek, Direktive 2004/109/ES.

(21)a Zagotoviti je treba enostavno dostopnost informacij za uporabnike in preglednost glede tega, katero je obvladujoče podjetje izvzetega odvisnega podjetja, ki poroča na konsolidirani ravni. Zato je treba od navedenih odvisnih podjetij, ki jih nadzirajo obvladujoča podjetja iz EU, zahtevati, da v svoje poslovno poročilo vključijo naziv obvladujočega podjetja, spletno povezavo do konsolidiranega poslovnega poročila obvladujočega podjetja in do mnenja o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ter v njem navedejo, da je podjetje izvzeto iz obveznosti poročanja o trajnostnosti. Da bi zagotovili uporabnost informacij, je treba državam članicam omogočiti, da zahtevajo objavo konsolidiranega poslovnega poročila in mnenja o poročanju o trajnostnosti v jeziku, ki je sprejemljiv za državo članico, katere zakonodaja ureja izvzeto odvisno podjetje, ter da se vsi potrebni prevodi v ta jezik overijo. Odvisna podjetja, ki jih nadzirajo obvladujoča podjetja, ki niso iz EU, bi morala prav tako objaviti konsolidirano poslovno poročilo in mnenje o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v jeziku, sprejemljivem za državo članico, katere zakonodaja ureja izvzeto odvisno podjetje, da bi zagotovili, da zadevne informacije o trajnostnosti izpolnjujejo zahteve EU glede objav, ter zagotoviti digitalni dostop do teh informacij.

(22) V skladu s členom 23 Direktive 2013/34/EU so obvladujoča podjetja izvzeta iz obveznosti priprave konsolidiranih računovodskih izkazov in konsolidiranega poslovnega poročila, če so ta podjetja odvisna podjetja drugega obvladujočega podjetja, ki izpolnjuje navedeno obveznost. Vendar bi bilo treba določiti, da ureditev izvzetja za konsolidirane računovodske izkaze in konsolidirana poslovna poročila deluje neodvisno od ureditve izvzetja za konsolidirano poročanje o trajnostnosti. Podjetje je zato lahko izvzeto iz obveznosti konsolidiranega računovodskega poročanja, vendar ni izvzeto iz obveznosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti, če njegovo končno obvladujoče podjetje pripravlja konsolidirane računovodske izkaze in konsolidirana poslovna poročila v skladu s pravom Unije ali – če ima podjetje sedež v tretji državi – v skladu z enakovrednimi zahtevami, vendar ne pripravlja konsolidiranega poročanja o trajnostnosti v skladu s pravom EU ali – če ima podjetje sedež v tretji državi – v skladu z enakovrednimi zahtevami.

(23) Kreditne institucije in zavarovalnice imajo ključno vlogo pri prehodu na popolnoma trajnosten in vključujoč gospodarski in finančni sistem v skladu z evropskim zelenim dogovorom. Lahko imajo znatne pozitivne in negativne učinke prek svojih posojilnih, naložbenih in zavarovalnih dejavnosti. Zato bi morale za kreditne institucije in zavarovalnice, razen tistih, ki morajo izpolnjevati zahteve iz Direktive 2013/34/EU, vključno z zadrugami in vzajemnimi podjetji, veljati zahteve glede poročanja o trajnostnosti, če izpolnjujejo določena merila glede velikosti. Uporabniki teh informacij bi tako lahko ocenili vpliv teh podjetij na družbo in okolje ter tveganja, ki izhajajo iz trajnostnostnih zadev, s katerimi bi se ta podjetja lahko soočala. Računovodska direktiva pri določanju, ali se podjetje šteje za „veliko podjetje“, uporablja tri možna merila: bilančna vsota, čisti prihodek in povprečno število zaposlenih v poslovnem letu. Merilo čistega prihodka je treba prilagoditi za kreditne institucije in zavarovalnice, in sicer s sklicevanjem na opredelitev čistega prometa oziroma čistih prihodkov iz prodaje iz Direktive 1986/635 in Direktive 1991/674 namesto splošne opredelitve iz Direktive 2013/34/EU. Za zagotovitev skladnosti z zahtevami glede poročanja iz Direktive Sveta 86/635/EGS[27] o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij se lahko države članice odločijo, da ne bodo uporabljale zahtev glede poročanja o trajnostnosti za kreditne institucije iz člena 2(5) Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta[28].

[27] Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1).

[28] Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

(24) Seznam trajnostnostnih zadev, o katerih morajo podjetja poročati, bi moral biti čim bolj skladen z opredelitvijo „dejavnikov trajnostnosti“ iz Uredbe (EU) 2019/2088. Ta seznam bi moral ustrezati tudi potrebam in pričakovanjem uporabnikov in podjetij, ki pogosto uporabljajo izraze „okoljski“, „socialni“ in „upravljavski“ kot sredstvo za razvrstitev treh glavnih trajnostnostnih zadev. Seznam dejavnikov trajnostnosti iz Uredbe (EU) 2019/2088 ne vključuje izrecno upravljavskih zadev. Opredelitev trajnostnostnih zadev v Direktivi 2013/34/EU bi se zato morala navezovati na okoljske, socialne in upravljavske dejavnike ter dejavnik človekovih pravic, temeljiti pa bi morala na opredelitvi „dejavnikov trajnostnosti“ iz Uredbe (EU) 2019/2088.

(25) Člena 19a in 29a Direktive 2013/34/EU zahtevata poročanje ne samo o informacijah, „kolikor je potrebno za razumevanje razvoja, uspešnosti in položaja podjetja“, ampak tudi o informacijah, ki so potrebne za razumevanje vpliva dejavnosti podjetja na področju okoljskih, socialnih in kadrovskih zadev, spoštovanja človekovih pravic ter zadev v zvezi s preprečevanjem korupcije in bojem proti podkupovanju. Navedena člena torej od podjetij zahtevata, da poročajo o tem, kako dejavnosti podjetja vplivajo na ljudi in okolje ter kako različne trajnostnostne zadeve vplivajo na podjetje. To se imenuje vidik dvojne pomembnosti, pri katerem tako tveganja za podjetje kot tudi vplivi podjetja pomenijo vsak posebej en vidik pomembnosti. Preverjanje primernosti poročanja podjetij kaže, da ta vidika pogosto nista dobro razumljena ali uporabljena. Zato je treba pojasniti, da bi morala podjetja vsak vidik pomembnosti obravnavati samostojno in razkriti informacije, ki so pomembne z obeh vidikov, ter informacije, ki so pomembne samo z enega vidika.

(26) Člena 19a(1) in 29a(1) Direktive 2013/34/EU od podjetij zahtevata, da razkrijejo informacije o petih področjih poročanja: poslovni model, politike (vključno z izvedenimi postopki skrbnega pregleda), rezultati teh politik, tveganja in upravljanje tveganj ter ključni kazalniki uspešnosti, pomembni za posamezne dejavnosti. Člen 19a(1) Direktive 2013/34/EU ne vsebuje izrecnih sklicevanj na druga področja poročanja, za katera uporabniki informacij menijo, da so pomembna, od katerih so nekatera usklajena z razkritji, vključenimi v mednarodne okvire, vključno s priporočili projektne skupine za finančna razkritja v zvezi s podnebjem. Zahteve po razkritju bi bilo treba določiti dovolj podrobno, da se zagotovi, da podjetja sporočajo informacije o svoji odpornosti na tveganja glede trajnostnostnih zadev. Podjetja bi zato morala poleg področij poročanja, opredeljenih v členih 19a(1) in 29a(1) Direktive 2013/34/EU, razkriti informacije o svoji poslovni strategiji ter odpornosti poslovnega modela in strategije na tveganja glede trajnostnostnih zadev, vse načrte, ki jih morda imajo za zagotavljanje, da sta njihov poslovni model in strategija združljiva s prehodom na trajnostno in podnebno nevtralno gospodarstvo, ali poslovni model in strategija upoštevata interese deležnikov in kako jih upoštevata, vse priložnosti za podjetje, ki izhajajo iz trajnostnostnih zadev, izvajanje vidikov poslovne strategije, ki vplivajo na trajnostnostne zadeve ali te zadeve vplivajo nanje, vse cilje glede trajnostnosti, ki jih določi podjetje, in napredek pri njihovem doseganju, vlogo upravnega odbora in vodstva v zvezi z zadevami glede trajnostnosti, glavne dejanske in potencialne škodljive vplive, povezane z dejavnostmi podjetja, in kako je podjetje določilo informacije, o katerih poroča. Ko se zahteva razkritje elementov, kot so cilji in napredek pri njihovem doseganju, ločena zahteva po razkritju rezultatov politik ni več potrebna.

(27) Za zagotavljanje skladnosti z mednarodnimi instrumenti, kot so vodilna načela OZN o podjetništvu in človekovih pravicah, smernice OECD za večnacionalna podjetja in smernice OECD o potrebni skrbnosti za odgovorno poslovno ravnanje, bi bilo treba zahteve po razkritju glede potrebne skrbnosti opredeliti podrobneje, kot so opredeljene v členu 19a(1), točka (b), in členu 29a(1), točka (b), Direktive 2013/34/EU. Skrbni pregled je postopek, ki ga podjetja izvajajo za prepoznavanje, preprečevanje, blaženje in sanacijo glavnih dejanskih in potencialnih škodljivih vplivov, povezanih z njihovimi dejavnostmi, ter pri katerem se ugotovi, kako podjetja obravnavajo te škodljive vplive. Vplivi, povezani z dejavnostmi podjetja, vključujejo vplive, ki jih neposredno povzroči podjetje, vplive, h katerim podjetje prispeva, in vplive, ki so drugače povezani z vrednostno verigo podjetja. Postopek skrbnega pregleda zadeva celotno vrednostno verigo podjetja, vključno z njegovimi lastnimi dejavnostmi, proizvodi in storitvami, poslovnimi odnosi in dobavnimi verigami. V skladu z vodilnimi načeli OZN o podjetništvu in človekovih pravicah se dejanski ali potencialni škodljivi vpliv obravnava kot glaven, kadar se šteje, da sodi med največje vplive, povezane z dejavnostmi podjetja, na podlagi resnosti vpliva na ljudi ali okolje, na podlagi števila ljudi, ki so ali bi lahko bili prizadeti, ali obsega škode za okolje ter na podlagi enostavnosti, s katero bi lahko odpravili škodo ter povrnili prejšnje stanje za okolje ali prizadete ljudi.

(28) Direktiva 2013/34/EU ne zahteva razkritja informacij o neopredmetenih sredstvih, ki niso neopredmetena sredstva, pripoznana v bilanci stanja. Splošno znano je, da se informacije o neopredmetenih sredstvih in drugih neopredmetenih dejavnikih, vključno z notranje ustvarjenimi neopredmetenimi sredstvi, premalo poročajo, kar ovira ustrezno oceno razvoja, uspešnosti in položaja podjetja ter spremljanje naložb. Da bi vlagateljem omogočili boljše razumevanje vse večjega razkoraka med knjigovodsko vrednostjo številnih podjetij in njihovim tržnim vrednotenjem, ki je opazno v številnih gospodarskih sektorjih, bi bilo treba od vseh velikih podjetij in vseh podjetij, ki kotirajo na reguliranih trgih, razen mikro podjetij, zahtevati, da ustrezno poročajo o neopredmetenih sredstvih. Kljub temu so nekatere informacije o neopredmetenih sredstvih neločljivo povezane s trajnostnostnimi zadevami in bodo zato del poročanja o trajnostnosti. Na primer, informacije o znanju in spretnostih, kompetencah in izkušnjah zaposlenih, njihovi lojalnosti do podjetja ter njihovi motivaciji za izboljševanje procesov, blaga in storitev so informacije o trajnostnosti v zvezi s socialnimi zadevami, ki bi jih prav tako lahko šteli za informacije o neopredmetenih sredstvih. Podobno so informacije o kakovosti odnosov med podjetji in njihovimi deležniki, vključno s strankami, dobavitelji in skupnostmi, na katere vplivajo dejavnosti podjetja, informacije o trajnostnosti v zvezi s socialnimi in upravljavskimi vprašanji, ki bi jih prav tako lahko šteli za informacije o neopredmetenih sredstvih. Navedena primera ponazarjata, kako v nekaterih primerih ni mogoče razlikovati med informacijami o neopredmetenih sredstvih in informacijami o trajnostnostnih zadevah.

(29) Člena 19a(1) in 29a(1) Direktive 2013/34/EU ne določata, ali morajo biti informacije, ki jih je treba sporočati, informacije glede prihodnosti ali informacije o pretekli uspešnosti. Trenutno primanjkuje razkritij glede prihodnosti, ki jih uporabniki informacij o trajnostnosti še posebej cenijo. Člena 19a in 29a Direktive 2013/34/EU bi zato morala določati, da sporočene informacije o trajnostnosti vključujejo informacije glede prihodnosti in informacije glede preteklosti ter kvalitativne in kvantitativne informacije. Sporočene informacije o trajnostnosti bi morale upoštevati tudi kratko-, srednje- in dolgoročne časovne okvire ter vsebovati informacije o celotni vrednostni verigi podjetja, vključno z njegovimi dejavnostmi, proizvodi in storitvami, poslovnimi odnosi in dobavno verigo, kjer je to ustrezno. Informacije o celotni vrednostni verigi podjetja bi vključevale informacije, povezane z njegovo vrednostno verigo v EU, in informacije, ki zajemajo tretje države, če se vrednostna veriga podjetja razteza zunaj EU.

(30) Člena 19a(1) in 29a(1) Direktive 2013/34/EU zahtevata, da podjetja v svoje nefinančno poročanje vključijo sklicevanja na zneske, sporočene v letnih računovodskih izkazih, in dodatna pojasnila o njih. Vendar navedena člena od podjetij ne zahtevata, da se v poslovnem poročilu sklicujejo na druge informacije ali da tem informacijam dodajo dodatna pojasnila. Zato trenutno ni skladnosti med sporočenimi nefinančnimi informacijami in preostalimi informacijami, razkritimi v poslovnem poročilu. V zvezi s tem je treba določiti jasne zahteve.

(31) Člena 19a(1) in 29a(1) Direktive 2013/34/EU od podjetij zahtevata, da jasno in utemeljeno obrazložijo, zakaj ne izvajajo politik v zvezi z eno ali več navedenimi zadevami, če tega ne počnejo. Drugačno obravnavanje razkritij o politikah, ki jih imajo lahko podjetja, v primerjavi z drugimi področji poročanja, vključenimi v navedena člena, je povzročilo zmedo med podjetji, ki poročajo, in ni pripomoglo k izboljšanju kakovosti sporočenih informacij. Zato v direktivi ni treba ohraniti te drugačne obravnave politik. Standardi bodo določali, katere informacije je treba razkriti v zvezi z vsakim področjem poročanja iz členov 19a in 29a.

(32) Podjetja, ki spadajo na področje uporabe členov 19a(1) in 29a(1) Direktive 2013/34/EU, se lahko oprejo na nacionalne okvire poročanja, okvire Unije ali mednarodne okvire poročanja, če to storijo, pa morajo navesti, katere okvire so uporabila. Vendar Direktiva 2013/34/EU od podjetij ne zahteva, da uporabljajo skupni okvir ali standard poročanja, in podjetjem ne preprečuje, da se odločijo, da sploh ne bodo uporabljala nobenega okvira ali standardov za poročanje. Kot zahteva člen 2 Direktive 2014/95/EU, je Komisija leta 2017 objavila nezavezujoče smernice za podjetja, ki spadajo na področje uporabe navedene direktive[29]. Komisija je leta 2019 objavila dodatne smernice, zlasti za sporočanje informacij, povezanih s podnebjem[30]. Smernice za poročanje o podnebnih spremembah so izrecno vključevale priporočila projektne skupine za finančna razkritja v zvezi s podnebjem. Razpoložljivi dokazi kažejo, da navedene nezavezujoče smernice niso pomembno vplivale na kakovost nefinančnega poročanja podjetij v okviru področja uporabe členov 19a in 29a Direktive 2013/34/EU. Prostovoljna narava smernic pomeni, da jih lahko podjetja uporabljajo ali ne. Smernice zato same po sebi ne morejo zagotoviti primerljivosti informacij, ki jih razkrijejo različna podjetja, ali razkritja vseh informacij, za katere uporabniki menijo, da so pomembne. Zato so potrebni obvezni skupni standardi poročanja, da se zagotovi primerljivost informacij in razkritje vseh pomembnih informacij. Na podlagi načela dvojne pomembnosti bi morali standardi zajemati vse informacije, ki so pomembne za uporabnike. Potrebni so tudi skupni standardi poročanja, da se omogočita revizija in digitalizacija poročanja o trajnostnosti ter olajšata njegov nadzor in izvrševanje. Razvoj obveznih skupnih standardov poročanja o trajnostnosti je potreben, da se doseže položaj, v katerem imajo informacije o trajnostnosti status, primerljiv s statusom finančnih informacij. S sprejetjem standardov poročanja o trajnostnosti z delegiranimi uredbami bo zagotovljeno usklajeno poročanje o trajnostnosti po vsej Uniji. Posamezno podjetje bo zato s s poročanjem v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti izpolnjevalo zahteve iz členov 19a in 29a.

---

29 Sporočilo Komisije *Smernice o nefinančnem poročanju (metodologija za poročanje o nefinančnih informacijah)* (C/2017/4234).

30 Sporočilo Komisije *Smernice o nefinančnem poročanju: dopolnilo o poročanju o informacijah, povezanih s podnebjem* (C/2019/4490).

(33) Noben obstoječi standard ali okvir sam po sebi ne zadovoljuje potreb Unije po podrobnem poročanju o trajnostnosti. Informacije, ki jih zahteva Direktiva 2013/34/EU, morajo zajemati informacije, ki so relevantne z vsakega vidika pomembnosti, zajemati morajo vse trajnostnostne zadeve in jih je treba, kjer je ustrezno, uskladiti z drugimi obveznostmi na podlagi prava Unije glede razkritja informacij o trajnostnosti, vključno z obveznostmi iz Uredbe (EU) 2020/852 in Uredbe (EU) 2019/2088. Poleg tega morajo biti obvezni standardi poročanja o trajnostnosti za podjetja Unije sorazmerni z ravnjo ambicij evropskega zelenega dogovora in ciljem podnebne nevtralnosti Unije do leta 2050. Zato je treba Komisijo pooblastiti, da sprejme standarde Unije za poročanje o trajnostnosti, da se omogoči njihovo hitro sprejetje in zagotovi, da je vsebina standardov poročanja o trajnostnosti skladna s potrebami Unije.

(34) Evropska svetovalna skupina za računovodsko poročanje (EFRAG) je neprofitno združenje, ustanovljeno v skladu z belgijsko zakonodajo, ki služi javnemu interesu s svetovanjem Komisiji o potrditvi mednarodnih standardov računovodskega poročanja. EFRAG je pridobil ugled evropskega strokovnega centra na področju poročanja podjetij in je v dobrem položaju za spodbujanje usklajevanja med evropskimi standardi poročanja o trajnostnosti in mednarodnimi pobudami, katerih cilj je razvoj usklajenih standardov po vsem svetu. Marca 2021 je projektna skupina z več deležniki, ki jo je ustanovil EFRAG, objavila priporočila za morebiten razvoj standardov poročanja o trajnostnosti za Evropsko unijo. Navedena priporočila vsebujejo predloge za razvoj skladnega in celovitega sklopa standardov poročanja, ki zajemajo vse trajnostnostne zadeve z vidika dvojne pomembnosti. Navedena priporočila vsebujejo tudi podroben časovni načrt za razvoj takšnih standardov in predloge za sodelovanje, ki temelji na vzajemni krepitvi, med svetovnimi pobudami za določanje standardov in pobudami Evropske unije za določanje standardov. Predsednik EFRAG je marca 2021 objavil priporočila za morebitne spremembe upravljanja EFRAG, če bi se od svetovalne skupine zahtevalo, naj pripravi strokovni nasvet o standardih poročanja o trajnostnosti.

Ta priporočila vključujejo oblikovanje novega stebra poročanja o trajnostnosti v okviru EFRAG, ne da bi se bistveno spremenil obstoječi steber računovodskega poročanja. Komisija bi morala pri sprejemanju standardov poročanja o trajnostnosti upoštevati strokovni nasvet, ki ga bo pripravil EFRAG. Za zagotovitev visokokakovostnih standardov, ki prispevajo k evropskemu javnemu dobremu in zadovoljujejo potrebe podjetij in uporabnikov sporočenih informacij, bi moral EFRAG strokovni nasvet pripraviti po primernem predpisanem postopku, pod javnim nadzorom in z zagotovljeno preglednostjo, skupaj z analizami stroškov in koristi, ter razviti s strokovnim znanjem zadevnih deležnikov. Da bi zagotovili, da standardi Unije za poročanje o trajnostnosti upoštevajo stališča držav članic Unije, bi se morala Komisija o strokovnem nasvetu EFRAG pred sprejetjem standardov posvetovati s strokovno skupino držav članic za trajnostno financiranje iz člena 24 Uredbe (EU) 2020/852 in računovodskim regulativnim odborom iz člena 6 Uredbe (EU) 1606/2002. Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA), Evropski bančni organ (EBA) in Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) sodelujejo pri pripravi regulativnih tehničnih standardov v skladu z Uredbo (EU) 2019/2088, ti regulativni tehnični standardi in standardi poročanja o trajnostnosti pa morajo biti usklajeni. V skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta[31] ima ESMA tudi vlogo pri spodbujanju zbliževanja nadzora pri izvrševanju poročanja izdajateljev, katerih vrednostni papirji kotirajo na reguliranih trgih EU in ki bodo morali uporabljati te standarde poročanja o trajnostnosti. Zato bi bilo treba od ESMA, EBA in EIOPA zahtevati, da predložijo mnenje o strokovnem nasvetu EFRAG.

[31] Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

To mnenje bi bilo treba predložiti v dveh mesecih od datuma prejema zahtevka Komisije. Poleg tega bi se morala Komisija posvetovati z Evropsko agencijo za okolje, Agencijo Evropske unije za temeljne pravice, Evropsko centralno banko, Odborom evropskih organov za nadzor revizorjev in platformo za trajnostno financiranje, da se zagotovi skladnost standardov poročanja o trajnostnosti z ustrezno politiko in zakonodajo Unije. Če se kateri koli od teh organov odloči, da bo predložil mnenje, to stori v dveh mesecih od datuma, ko se je Komisija posvetovala z njim.

(35) Standardi poročanja o trajnostnosti bi morali biti skladni z drugo zakonodajo Unije. Ti standardi bi morali biti zlasti usklajeni z zahtevami po razkritju iz Uredbe (EU) 2019/2088 ter bi morali upoštevati osnovne kazalnike in metodologije, določene v različnih delegiranih aktih, sprejetih v skladu z Uredbo (EU) 2020/852, zahteve glede razkritja, ki se uporabljajo za upravljavce referenčnih vrednosti v skladu z Uredbo (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta[32], minimalne standarde za oblikovanje referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, ter vsako delo, ki ga je opravil Evropski bančni organ pri izvajanju zahtev glede razkritja iz stebra III iz Uredbe (EU) št. 575/2013. Standardi bi morali upoštevati okoljsko zakonodajo Unije, vključno z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta[33] in Uredbo (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta[34], ter Priporočilo Komisije 2013/179/EU[35] in njegove priloge ter njihove posodobitve.

---

32 Uredba (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1).

33 Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

34 Uredba (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), razveljavitvi Uredbe (ES) št. 761/2001 ter odločb Komisije 2001/681/ES in 2006/193/ES (*UL L 342, 22.12.2009, str. 1*).

35 Priporočilo Komisije 2013/179/EU z dne 9. aprila 2013 o uporabi skupnih metod za merjenje in sporočanje okoljske uspešnosti izdelkov in organizacij v njihovem življenjskem krogu (*UL L 124, 4.5.2013, str. 1*).

Upoštevati bi bilo treba tudi drugo zadevno zakonodajo Unije, vključno z Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta[36], ter zahteve iz prava Unije za podjetja v zvezi z dolžnostmi direktorjev in potrebno skrbnostjo.

(36) Standardi poročanja o trajnostnosti bi morali upoštevati smernice Komisije o nefinančnem poročanju[37] in smernice Komisije o poročanju o informacijah, povezanih s podnebjem[38]. Upoštevati bi morali tudi druge zahteve glede poročanja iz Direktive 2013/34/EU, ki niso neposredno povezane s trajnostnostjo, da bi uporabnikom sporočenih informacij zagotovili boljše razumevanje razvoja, uspešnosti, položaja in vpliva podjetja na podlagi čim več povezav med informacijami o trajnostnosti in drugimi informacijami, sporočenimi v skladu z Direktivo 2013/34/EU.

(37) Standardi poročanja o trajnostnosti bi morali biti sorazmerni in podjetjem, ki jih morajo uporabljati, ne bi smeli nalagati nepotrebnega upravnega bremena. Da bi čim bolj zmanjšali motnje za podjetja, ki že sporočajo informacije o trajnostnosti, bi morali standardi poročanja o trajnostnosti, kjer je ustrezno, upoštevati obstoječe standarde in okvire za poročanje in računovodenje glede trajnostnosti. Ti vključujejo pobudo za svetovno poročanje, odbor za računovodske standarde glede trajnostnosti, mednarodni svet za celovito poročanje, upravni odbor za mednarodne računovodske standarde, projektno skupino za finančna razkritja v zvezi s podnebjem, odbor za standarde poročanja o ogljiku in CDP (prej projekt za razkritje emisij ogljika). Standardi Evropske unije bi morali upoštevati vse standarde poročanja o trajnostnosti, ki so bili razviti v okviru Fundacije za mednarodne standarde računovodskega poročanja. Da bi se izognili nepotrebni regulativni razdrobljenosti, ki bi lahko imela negativne posledice za podjetja, ki delujejo na svetovni ravni, bi morali evropski standardi prispevati k procesu zbliževanja standardov poročanja o trajnostnosti na svetovni ravni.

---

36 Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2010, str. 17).

37 2017/C 215/01.

38 2019/C 209/01.

(38) Evropska komisija se je v svojem sporočilu o evropskem zelenem dogovoru zavezala, da bo podpirala podjetja in druge deležnike pri razvoju standardiziranih računovodskih postopkov na področju naravnega kapitala v Uniji in na mednarodni ravni, da bi zagotovila ustrezno upravljanje okoljskih tveganj in priložnosti za blažitev ter zmanjšala s tem povezane transakcijske stroške. Projekt za preglednost, ki se financira v okviru programa LIFE, razvija prvo računovodsko metodologijo na področju naravnega kapitala, ki bo omogočila lažjo primerjavo in večjo preglednost obstoječih metod, hkrati pa znižala prag za podjetja v zvezi s sprejetjem in uporabo sistemov v podporo pripravi njihovega poslovanja na prihodnost. Na tem področju je pomembna referenca tudi protokol o naravnem kapitalu. Čeprav je namen računovodskih metod na področju naravnega kapitala predvsem okrepiti notranje upravljavske odločitve, bi jih bilo treba ustrezno upoštevati pri določanju standardov poročanja o trajnostnosti. Nekatere računovodske metodologije na področju naravnega kapitala skušajo pripisati denarno vrednost okoljskim vplivom dejavnosti podjetij, kar lahko uporabnikom pomaga bolje razumeti te vplive. Zato je primerno, da lahko standardi poročanja o trajnostnosti vključujejo denarne kazalnike vplivov na trajnostnost, če se to zdi potrebno.

(39) Standardi poročanja o trajnostnosti bi morali upoštevati tudi mednarodno priznana načela in okvire o odgovornem poslovnem ravnanju, družbeni odgovornosti podjetij in trajnostnem razvoju, vključno s cilji OZN glede trajnostnega razvoja, vodilnimi načeli OZN o podjetništvu in človekovih pravicah, smernicami OECD za večnacionalna podjetja, smernicami OECD o potrebni skrbnosti za odgovorno poslovanje in povezanimi sektorskimi smernicami, svetovnim dogovorom OZN, tristransko deklaracijo o načelih Mednarodne organizacije dela v zvezi z večnacionalnimi podjetji in socialno politiko, standardom ISO 26000 o družbeni odgovornosti in načeli OZN za odgovorne naložbe.

(40) Treba je zagotoviti, da informacije, ki jih podjetja poročajo v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti, izpolnjujejo potrebe uporabnikov. Standardi poročanja bi zato morali določati informacije, ki jih morajo podjetja razkriti o vseh glavnih okoljskih dejavnikih, vključno z njihovimi vplivi na podnebje, zrak, tla, vodo in biotsko raznovrstnost ter njihovimi odvisnostmi od teh dejavnikov. Uredba (EU) 2020/852 določa razvrstitev okoljskih ciljev Unije. Zaradi skladnosti je primerno uporabiti podobno razvrstitev za opredelitev okoljskih dejavnikov, ki bi jih bilo treba obravnavati s standardi poročanja o trajnostnosti. Standardi poročanja bi morali upoštevati in opredeliti vse geografske ali druge kontekstualne informacije, ki bi jih morala podjetja razkriti, da bi zagotovila razumevanje svojih glavnih vplivov na trajnostnostne zadeve in glavnih tveganj za podjetje, ki izhajajo iz trajnostnostnih zadev.

(41) V zvezi z informacijami, povezanimi s podnebjem, želijo uporabniki poznati fizična in tranzicijska tveganja podjetij ter njihovo odpornost na različne podnebne scenarije. Zanimajo jih tudi raven in obseg emisij toplogrednih plinov in odvzemov, ki se pripisujejo podjetju, vključno z obsegom, v katerem podjetje uporablja ogljične izravnave, in virom teh izravnav. Da bi dosegli podnebno nevtralno gospodarstvo, je treba uskladiti standarde za obračunavanje toplogrednih plinov in standarde za izravnavo. Uporabniki potrebujejo zanesljive informacije o izravnavah, ki obravnavajo vprašanja v zvezi z morebitnim dvojnim štetjem in precenjenostjo, saj lahko dvojno štetje in precenjenost povzročita tveganja za doseganje podnebnih ciljev. Standardi poročanja bi zato morali določati informacije, ki bi jih morala sporočati podjetja v zvezi z navedenimi zadevami.

(42) Da bi dosegli podnebno nevtralno in krožno gospodarstvo ter okolje brez strupov, je treba v celoti mobilizirati vse gospodarske sektorje. V zvezi s tem sta ključnega pomena zmanjšanje porabe energije in povečanje energijske učinkovitosti, saj se energija uporablja v vseh dobavnih verigah. Zato bi bilo treba energetske vidike ustrezno upoštevati v standardih poročanja o trajnostnosti, zlasti v zvezi z okoljskimi zadevami.

(43) Standardi poročanja o trajnostnosti bi morali določati informacije, ki bi jih morala podjetja razkriti o socialnih dejavnikih, vključno s kadrovskimi dejavniki in človekovimi pravicami. Te informacije bi morale zajemati vpliv podjetij na ljudi, tudi na njihovo zdravje. Informacije, ki jih podjetja razkrijejo o človekovih pravicah, bi morale, kjer je ustrezno, vključevati informacije o prisilnem delu v njihovih vrednostnih verigah. Standardi poročanja, ki obravnavajo socialne dejavnike, bi morali določati informacije, ki bi jih podjetja morala razkriti v zvezi z načeli evropskega stebra socialnih pravic, ki so pomembna za podjetja, vključno z enakimi možnostmi za vse in delovnimi pogoji. Akcijski načrt za evropski steber socialnih pravic, sprejet marca 2021, poziva k strožjim zahtevam za podjetja glede poročanja o socialnih vprašanjih. Standardi poročanja bi morali določati tudi informacije, ki bi jih podjetja morala razkriti v zvezi s človekovimi pravicami, temeljnimi svoboščinami, demokratičnimi načeli in standardi, določenimi v Mednarodni listini o človekovih pravicah in drugih temeljnih konvencijah OZN o človekovih pravicah, Deklaraciji Mednarodne organizacije dela o temeljnih načelih in pravicah pri delu, temeljnih konvencijah Mednarodne organizacije dela in Listini Evropske unije o temeljnih pravicah.

(44) Uporabniki potrebujejo informacije o upravljavskih dejavnikih. Upravljavski dejavniki, ki so najbolj relevantni za uporabnike, so navedeni v merodajnih okvirih poročanja, kot sta pobuda za svetovno poročanje in projektna skupina za finančna razkritja v zvezi s podnebjem, pa tudi v merodajnih globalnih okvirih, kot so načela globalnega upravljanja Mednarodne mreže za korporativno upravljanje (ICGN) in načela skupine G20/OECD o korporativnem upravljanju. Standardi poročanja o trajnostnosti bi morali določati informacije, ki bi jih morala podjetja razkriti o upravljavskih dejavnikih. Take informacije bi morale zajemati vlogo upravnih, poslovodnih in nadzornih organov podjetij glede trajnostnostnih zadev ter dostop do strokovnega znanja in spretnosti za izpolnjevanje te vloge, bodisi z lastnim strokovnim znanjem bodisi z dostopom do potrebnega strokovnega znanja, pa tudi informacije o sistemih notranjega nadzora in upravljanja tveganj podjetij, kar zadeva postopek poročanja o trajnostnosti.

Uporabniki potrebujejo tudi informacije o korporativni kulturi in pristopu podjetij k poslovni etiki, saj sta to priznana elementa merodajnih okvirov korporativnega upravljanja, kot so načela globalnega upravljanja mednarodne mreže za korporativno upravljanje (ICGN), vključno z informacijami o preprečevanju korupcije in boju proti podkupovanju, ter o politični angažiranosti podjetij, vključno z dejavnostmi lobiranja. Informacije o upravljanju podjetja in kakovosti odnosov s strankami, dobavitelji in skupnostmi, na katere vplivajo dejavnosti podjetja, uporabnikom pomagajo razumeti tveganja podjetja in njegove vplive na trajnostnostne zadeve. Informacije o odnosih z dobavitelji zajemajo plačilne prakse glede na datum ali rok plačila, obrestno mero za zamudo pri plačilu ali nadomestilo za stroške izterjave iz Direktive 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta[39] o zamudah pri plačilih v trgovinskih poslih. Vsako leto na tisoče podjetij, zlasti MSP, utrpi upravna in finančna bremena, ker prejmejo plačila z zamudo ali plačil sploh ne prejmejo. Zamude pri plačilih povzročajo insolventnost in stečaj, kar ima uničujoče posledice za celotne vrednostne verige. Povečanje informacij o plačilnih praksah bi moralo omogočiti drugim podjetjem, da prepoznajo takojšnje in zanesljive plačnike, odkrijejo nepoštene plačilne prakse, dostopajo do informacij o podjetjih, s katerimi trgujejo, in se pogajajo o bolj poštenih plačilnih pogojih.

(45) Standardi poročanja bi morali spodbujati celovitejši pregled nad vsemi informacijami, ki jih podjetja objavijo v poslovnem poročilu, da bi uporabnikom teh informacij zagotovili boljše razumevanje razvoja, uspešnosti, položaja in vpliva podjetja. Ti standardi bi morali po potrebi razlikovati med informacijami, ki bi jih morala podjetja razkriti pri poročanju na posamični ravni, in informacijami, ki bi jih morala podjetja razkriti pri poročanju na konsolidirani ravni. Ti standardi bi morali vsebovati tudi smernice za podjetja o postopku za določitev informacij o trajnostnosti, ki bi jih bilo treba vključiti v poslovno poročilo, saj naj bi bilo podjetje dolžno razkriti le informacije, ki so relevantne za razumevanje njegovih vplivov na trajnostnostne zadeve, in informacije, ki so relevantne za razumevanje tega, kako trajnostnostne zadeve vplivajo na njegov razvoj, uspešnost in položaj.

[39] Direktiva 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih (UL L 48, 23.2.2011, str. 1).

(46) Podjetja v istem sektorju so pogosto izpostavljena podobnim tveganjem glede trajnostnosti in pogosto podobno vplivajo na družbo in okolje. Primerjave med podjetji v istem sektorju so še posebej koristne za vlagatelje in druge uporabnike informacij o trajnostnosti. Standardi poročanja o trajnostnosti, ki jih sprejme Komisija, bi zato morali določati informacije, ki bi jih morala razkriti podjetja v vseh sektorjih, in informacije, ki bi jih morala podjetja razkriti glede na sektor dejavnosti. Standardi bi morali upoštevati tudi težave, s katerimi se podjetja lahko srečujejo pri zbiranju informacij od akterjev v celotni vrednostni verigi, zlasti od dobaviteljev, ki so MSP, in dobaviteljev na trgih in gospodarstvih v vzponu.

(47) Da bi pravočasno zadovoljili potrebe uporabnikov po informacijah, zlasti glede na nujnost izpolnjevanja zahtev po informacijah udeležencev na finančnem trgu, za katere veljajo zahteve iz delegiranih aktov, sprejetih v skladu s členom 4, odstavka 6 in 7, Uredbe (EU) 2019/2088, bi morala Komisija prvi sklop standardov poročanja sprejeti do 31. oktobra 2022. Navedeni sklop standardov poročanja bi moral določati informacije, ki bi jih morala podjetja razkriti v zvezi z vsemi področji poročanja in trajnostnostnimi zadevami ter ki jih potrebujejo udeleženci na finančnem trgu za izpolnjevanje obveznosti razkritja iz Uredbe (EU) 2019/2088. Komisija bi morala najpozneje do 31. oktobra 2023 sprejeti drugi sklop standardov poročanja, v katerem bi določila dopolnilne informacije, ki bi jih morala podjetja razkriti o trajnostnostnih zadevah in področjih poročanja, kadar je to potrebno, ter informacije, specifične za sektor, v katerem podjetje posluje. Komisija bi morala standarde, vključno s standardi za MSP, pregledati vsaka tri leta, da se upošteva relevanten razvoj dogodkov, tudi na področju mednarodnih standardov.

(48) Direktiva 2013/34/EU ne zahteva, da se poslovno poročilo predloži v digitalni obliki, kar ovira najdljivost in uporabnost sporočenih informacij. Uporabniki informacij o trajnostnosti vse pogosteje pričakujejo, da bo te informacije mogoče najti in strojno brati v digitalnih oblikah. Digitalizacija ustvarja priložnosti za učinkovitejše izkoriščanje informacij in potencialno omogoča znatne prihranke za uporabnike in podjetja. Zato bi bilo treba od podjetij zahtevati, da pripravijo svoje računovodske izkaze in poslovno poročilo v obliki iz člena 3 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815[40], tj. v obliki XHTML, ter da za informacije o trajnostnosti, vključno z razkritji, ki jih zahteva člen 8 Uredbe (EU) 2020/852 uporabijo oznake v skladu z obliko iz navedene delegirane uredbe, ko bo ta oblika določena. Potrebna bo digitalna taksonomija standardov Unije za poročanje o trajnostnosti, da se bodo lahko sporočene informacije označile v skladu z navedenimi standardi. Te zahteve bi morale biti vključene v delo na področju digitalizacije, ki ga je Komisija napovedala v svojem sporočilu *Evropska strategija za podatke*[41] in *Strategiji EU za digitalne finančne storitve*[42]. Te zahteve tudi dopolnjujejo vzpostavitev evropske enotne vstopne točke za javne informacije o podjetjih, kot je predvideno v akcijskem načrtu za unijo kapitalskih trgov, v katerem je upoštevana tudi potreba po strukturiranih podatkih.

---

[40] Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/815 z dne 17. decembra 2018 o dopolnitvi Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev enotne elektronske oblike poročanja (UL L 143, 29.5.2019, str. 1).

[41] https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data

[42] https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en

(49) Da bi omogočili vključitev sporočenih informacij o trajnostnosti v evropsko enotno vstopno točko, bi morale države članice zagotoviti, da podjetja brez vrednostnih papirjev, ki bi kotirali na reguliranih trgih, objavijo svoje poslovno poročilo, vključno s poročilom o trajnostnosti, v elektronski obliki, predpisani v Delegirani Uredbi Komisije (EU) 2019/815.

(50) Člen 19a(4) Direktive 2013/34/EU državam članicam omogoča, da podjetja izvzamejo iz obveznosti, da morajo v poslovno poročilo vključiti izjavo o nefinančnem poslovanju, ki se zahteva v skladu s členom 19a(1). Države članice lahko to storijo, kadar zadevno podjetje pripravi ločeno poročilo, ki se objavi skupaj s poslovnim poročilom v skladu s členom 30 navedene direktive, ali kadar je to poročilo javno dostopno na spletni strani podjetja v razumnem roku, ki ni daljši od šestih mesecev po datumu bilance stanja, in je sklic nanj naveden v poslovnem poročilu. Enaka možnost obstaja tudi za konsolidirano izjavo o nefinančnem poslovanju iz člena 29a(4) Direktive 2013/34/EU. To možnost je uporabilo dvajset držav članic. Vendar možnost objave ločenega poročila ovira razpoložljivost informacij, ki povezujejo finančne informacije in informacije o trajnostnostnih zadevah. Prav tako ovira najdljivost in dostopnost informacij za uporabnike, zlasti vlagatelje, ki jih zanimajo finančne informacije in informacije o trajnostnosti. Morebitni različni časi objave finančnih informacij in informacij o trajnostnosti še povečujejo ta problem. Objava v ločenem poročilu lahko tudi na notranji in zunanji ravni daje vtis, da informacije o trajnostnosti spadajo v kategorijo manj pomembnih informacij, kar lahko negativno vpliva na zaznano zanesljivost informacij. Podjetja bi zato morala sporočati informacije o trajnostnosti v jasno prepoznavnem posebnem oddelku poslovnega poročila, države članice pa ne bi smele več imeti možnosti, da podjetja izvzamejo iz obveznosti, da morajo v poslovno poročilo vključiti informacije o trajnostnostnih zadevah.

Taka obveznost prispeva tudi k pojasnitvi vloge pristojnih nacionalnih organov pri nadzoru poročanja o trajnostnosti v okviru poslovnega poročila v skladu z Direktivo 2004/109/ES. Poleg tega podjetja, ki morajo sporočati informacije o trajnostnosti, v nobenem primeru ne bi smela biti izvzeta iz obveznosti objave poslovnega poročila, saj je pomembno zagotoviti, da so informacije o trajnostnosti javno dostopne.

(51) Člen 20 Direktive 2013/34/EU od podjetij z vrednostnimi papirji, ki kotirajo na reguliranih trgih, zahteva, da v svoje poslovno poročilo vključijo izjavo o upravljanju podjetja, ki mora med drugim vsebovati opis politike raznolikosti, ki jo podjetje izvaja v zvezi s svojimi upravnimi, poslovodnimi in nadzornimi organi. Člen 20 Direktive 2013/34/EU podjetjem dopušča prožnost pri odločanju o tem, o katerih vidikih raznolikosti poročajo. Podjetij ne zavezuje izrecno, da morajo vključiti informacije o katerem koli posebnem vidiku raznolikosti. Da bi dosegli bolj uravnoteženo zastopanost spolov pri odločanju v gospodarstvu, je treba zagotoviti, da podjetja z vrednostnimi papirji, ki kotirajo na reguliranih trgih, vedno poročajo o svojih politikah uravnotežene zastopanosti spolov in njihovem izvajanju. Da pa bi se izognili nepotrebnemu upravnemu bremenu, bi morala imeti navedena podjetja tudi možnost, da nekatere informacije, ki se zahtevajo v skladu s členom 20 Direktive 2013/34/EU, sporočajo skupaj z drugimi informacijami v zvezi s trajnostnostjo. Če se odločijo za to, mora izjava o upravljanju podjetja vključevati sklic na poročanje podjetja o trajnostnosti, za informacije v skladu s členom 20 Direktive 2013/34/EU pa bi morale še naprej veljati zahteve glede zagotovil iz izjave o upravljanju podjetja.

(52) Člen 33 Direktive 2013/34/EU od držav članic zahteva, da zagotovijo, da so člani upravnih, poslovodnih in nadzornih organov podjetja kolektivno odgovorni za pripravo in objavo (konsolidiranih) letnih računovodskih izkazov, (konsolidiranega) poslovnega poročila in (konsolidirane) izjave o upravljanju podjetja v skladu z zahtevami navedene direktive. Navedeno kolektivno odgovornost bi bilo treba razširiti na zahteve glede digitalizacije iz Delegirane uredbe (EU) 2019/815, zahtevo po skladnosti s standardi Unije za poročanje o trajnostnosti in zahtevo, da se pri poročanju o trajnostnosti uporabijo oznake.

(53) Poklic dajanja zagotovil razlikuje med posli dajanja omejenih in razumnih zagotovil. Zaključek posla dajanja omejenega zagotovila je običajno izražen v nikalni obliki z navedbo, da izvajalec ni ugotovil ničesar, na podlagi česar bi lahko sklepal, da vsebina vsebuje bistvene napake. Revizor opravi manj testov kot pri poslu dajanja razumnega zagotovila. Obseg dela pri poslu dajanja omejenega zagotovila je zato manjši kot pri razumnem zagotovilu. Obseg dela pri poslu dajanja razumnega zagotovila vključuje obsežne postopke, vključno z upoštevanjem notranjih kontrol podjetja, ki poroča, in preizkušanjem podatkov, zato je mnogo obsežnejši kot pri poslu dajanja omejenega zagotovila. Zaključek te vrste posla je običajno izražen v trdilni obliki in v njem je podano mnenje o merjenju obravnavane vsebine glede na predhodno določena merila. V skladu s členom 19a(5) in členom 29a(5) Direktive 2013/34/EU morajo države članice zagotoviti, da zakoniti revizor ali revizijsko podjetje preveri, ali je bila predložena izjava o nefinančnem poslovanju ali ločeno poročilo. V skladu z navedenima členoma se ne zahteva, da neodvisni ponudnik storitev dajanja zagotovil preveri informacije, čeprav državam članicam omogoča, da takšno preverjanje zahtevajo, kadar to želijo.

Če se za poročanje o trajnostnosti ne zahteva zagotavljanje zanesljivosti, za razliko od zahteve, da mora zakoniti revizor izvesti posel dajanja razumnega zagotovila v zvezi z računovodskimi izkazi, bi to ogrozilo verodostojnost razkritih informacij o trajnostnosti in tako potrebe predvidenih uporabnikov teh informacij ne bi bile zadovoljene. Čeprav je cilj doseči podobno raven zagotovila za finančno poročanje in poročanje o trajnostnosti, odsotnost skupno dogovorjenega standarda za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ustvarja tveganje za različno razumevanje in pričakovanja glede tega, kaj bi zajemal posel dajanja razumnega zagotovila za različne kategorije informacij o trajnostnosti, zlasti v zvezi z razkritji glede prihodnosti in kvalitativnimi razkritji. Zato bi bilo treba razmisliti o postopnem pristopu za povišanje ravni zagotovila, ki se zahteva za informacije o trajnostnosti, začenši z obveznostjo zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, da izrazi mnenje o skladnosti poročanja o trajnostnosti z zahtevami Unije na podlagi posla dajanja omejenega zagotovila. To mnenje bi moralo zajemati skladnost poročanja o trajnostnosti s standardi Unije za poročanje o trajnostnosti, postopek, ki ga izvaja podjetje za določitev informacij, sporočenih v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti, in skladnost z zahtevo po uporabi oznak za poročanje o trajnostnosti. Revizor bi moral tudi oceniti, ali poročanje podjetja izpolnjuje zahteve glede poročanja iz člena 8 Uredbe (EU) 2020/852.

Da bi zagotovili enotno razumevanje tega, kaj bi posel dajanja razumnega zagotovila pomenil, in pričakovanja glede tega, bi bilo treba od zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja zahtevati, da izrazi mnenje na podlagi posla dajanja razumnega zagotovila o skladnosti poročanja o trajnostnosti z zahtevami Unije, kadar Komisija sprejme standarde dajanja zagotovil za razumno zagotovilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti šest let po tem, ko so se zahteve glede zagotovil in poročanja prvič začele uporabljati. S postopnim prehodom z omejenega na razumno zagotovilo bi omogočili tudi postopen razvoj trga zagotovil za informacije o trajnostnosti in praks poročanja podjetij. Nazadnje, ta postopni pristop bi privedel do postopnega povišanja stroškov podjetij, ki poročajo, glede na to, da je razumno zagotovilo dražje od omejenega zagotovila. Podjetja, za katera veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti, se lahko, če tako želijo, odločijo, da bo mnenje o njihovem poročanju o trajnostnosti temeljilo na poslu dajanja razumnega zagotovila, in v tem primeru bi se štelo, da so izpolnila obveznost, da pridobijo mnenje na podlagi posla dajanja omejenega zagotovila. Opozoriti je treba, da je mnenje o razumnem zagotovilu o informacijah glede prihodnosti le zagotovilo, da so bile take informacije pripravljene v skladu z veljavnimi standardi.

(54) Zakoniti revizorji ali revizijska podjetja že preverjajo računovodske izkaze in poslovno poročilo. Zagotovilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ki ga dajo zakoniti revizorji ali revizijska podjetja, bi pomagalo zagotoviti povezljivost in doslednost finančnih informacij in informacij o trajnostnosti, kar je zlasti pomembno za uporabnike informacij o trajnostnosti. Vendar obstaja tveganje nadaljnje koncentracije revizijskega trga, kar bi lahko ogrozilo neodvisnost revizorjev in povišalo plačila za revizije ali plačila v zvezi s posli dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Zato je zaželeno, da se podjetjem ponudi širša izbira neodvisnih ponudnikov storitev dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Državam članicam bi bilo treba zato omogočiti, da v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta[43] akreditirajo neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil, da podajo mnenje o poročanju o trajnostnosti, ki bi ga bilo treba objaviti skupaj s poslovnim poročilom. Poleg tega bi bilo treba državam članicam omogočiti, da dovolijo, da mnenje o poročanju o trajnostnosti poda zakoniti revizor, ki ni revizor, ki izvaja obvezno revizijo računovodskih izkazov. Nadalje, če države članice dovolijo, da neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil dajo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnosti, bi morale istočasno dovoliti, da zakoniti revizor, ki ni revizor, ki izvaja obvezno revizijo računovodskih izkazov, poda mnenje o poročanju o trajnostnosti.

[43] Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

Države članice bi morale določiti zahteve, ki zagotavljajo kakovost poslov dajanja zagotovil, ki jih izvajajo neodvisni ponudniki storitev, in dosledne rezultate pri dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Zato bi morale za vse neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil veljati zahteve, ki so glede dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti enakovredne zahtevam iz Direktive 2006/43/ES, hkrati pa so prilagojene značilnostim neodvisnih ponudnikov storitev dajanja zagotovil, ki ne izvajajo obveznih revizij. Države članice bi morale zlasti določiti enakovredne zahteve glede usposabljanja in izpitnega preverjanja, stalnega izobraževanja, sistemov zagotavljanja kakovosti, poklicne etike, neodvisnosti, nepristranskosti, zaupnosti in poslovne skrivnosti, imenovanja in razrešitve, organizacije dela neodvisnih ponudnikov storitev dajanja zagotovil, preiskav in sankcij ter poročanja o nepravilnostih. To bo zagotovilo tudi enake konkurenčne pogoje za vse osebe in podjetja, ki jim države članice dovolijo, da predložijo mnenje o dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vključno z zakonitimi revizorji. Če podjetje glede svojega poročanja o trajnostnosti pridobi mnenje akreditiranega neodvisnega ponudnika storitev dajanja zagotovil, ki ni zakoniti revizor, mu tega mnenja ni treba pridobiti še od zakonitega revizorja. Neodvisnim ponudnikom storitev dajanja zagotovil, ki jih je država članica že akreditirala za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, bi moralo biti še naprej dovoljeno, da opravljajo posle dajanja zagotovil v zvezi s poročanjem o trajnostnosti. Prav tako bi morale države članice zagotoviti, da za neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil, ki so do datuma začetka uporabe novih zahtev glede usposabljanja in izpitnega preverjanja v postopku akreditacije, te nove zahteve za akreditacijo ne veljajo, če postopek zaključijo v naslednjih dveh letih. Vendar bi morale države članice zagotoviti, da vsi neodvisni izvajalci storitev dajanja zagotovil, ki jih država članica akreditira za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v dveh letih po začetku uporabe novih zahtev za akreditacijo, v okviru stalnega strokovnega izobraževanja pridobijo potrebno znanje o poročanju o trajnostnosti in dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

(55) Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta[44] določa pravila v zvezi z obvezno revizijo letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov. Poskrbeti je treba za to, da se za revizijo računovodskih izkazov in zagotovilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ki ga da zakoniti revizor, uporabljajo usklajena pravila. Direktiva 2006/43/ES bi se morala uporabljati, kadar poda mnenje o poročanju o trajnostnosti zakoniti revizor ali revizijsko podjetje.

(56) Pravila za podelitev dovoljenja in priznavanje zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij bi morala omogočati, da zakoniti revizorji pridobijo dodatne kvalifikacije za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Države članice bi morale zagotoviti, da imajo zakoniti revizorji, ki se želijo kvalificirati za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, potrebno raven teoretičnega znanja o temah, pomembnih za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, in sposobnost uporabe takšnega znanja v praksi. Toda zakonitim revizorjem, ki jim je država članica že podelila dovoljenje ali jih priznala, bi bilo treba še naprej dovoljevati izvajanje poslov dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Prav tako bi morale države članice zagotoviti, da za fizične osebe, ki so do datuma začetka uporabe teh novih zahtev glede dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v postopku pridobitve dovoljenja, te nove zahteve ne veljajo, če postopek zaključijo v naslednjih dveh letih. Vendar bi morale države članice zagotoviti, da zakoniti revizorji, ki jim je bilo dovoljenje podeljeno v dveh letih po začetku uporabe novih zahtev in želijo opravljati posle dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, v okviru stalnega strokovnega izobraževanja pridobijo potrebno znanje o poročanju o trajnostnosti in dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Fizične osebe, ki se odločijo pridobiti dovoljenje samo za opravljanje nalog zakonitih revizorjev za finančno revizijo, se lahko pozneje odločijo, da se kvalificirajo tudi za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

---

[44] Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L 157, 9.6.2006, str. 87).

V ta namen bi morale izpolnjevati potrebne zahteve, ki jih določijo države članice, da bi zagotovili, da imajo zakoniti revizorji, ki želijo biti kvalificirani za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, potrebno raven teoretičnega znanja o temah, pomembnih za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, in sposobnost uporabe takega znanja v praksi. Zato bi morale do takrat zaključiti zahtevano osemmesečno praktično usposabljanje na področju dajanja zagotovil za letno in konsolidirano poročanje o trajnostnosti ali drugih storitev, povezanih s trajnostnostjo.

(57) Zagotoviti je treba, da so zahteve za revizorje, kar zadeva njihovo delo v zvezi z obvezno revizijo in dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, usklajene. Zato bi bilo treba določiti, da bi moral obstajati vsaj en ključni partner na področju trajnostnosti, ki bi dejavno sodeloval pri dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Pri dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti bi bilo treba od zakonitih revizorjev zahtevati, da namenijo dovolj časa za posel in dodelijo zadostna sredstva, da lahko ustrezno opravijo svoje naloge. Nazadnje, v računovodski evidenci stranke bi bilo treba navesti plačila, zaračunana za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, in pripraviti bi bilo treba spis o dajanju zagotovil, v katerega bi bile vključene informacije, povezane z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Kadar obvezno revizijo letnih računovodskih izkazov in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvaja isti zakoniti revizor, se lahko spis o dajanju zagotovil vključi v revizijski spis. Vendar bi se morale zahteve za zakonite revizorje v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti uporabljati samo za zakonite revizorje, ki dajejo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

(58) Člen 25 Direktive 2006/43/ES zahteva, da države članice zagotovijo vzpostavitev ustreznih pravil, ki zagotavljajo, da plačila za revizijske storitve niso pod vplivom ali niso določena z zagotavljanjem dodatnih storitev, izvedenih za revidirani subjekt, oziroma niso predmet kakršnih koli pogojev. Členi 21 do 24 navedene direktive od držav članic zahtevajo tudi, da zagotovijo, da zakoniti revizorji, ki izvajajo obvezne revizije, spoštujejo pravila o poklicni etiki, neodvisnosti, nepristranskosti, zaupnosti in poslovni skrivnosti. Zaradi skladnosti je primerno, da se navedena pravila razširijo na delo zakonitih revizorjev v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

(59) Da bi zagotovili enotne prakse dajanja zagotovil in visoko kakovost dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti po vsej Uniji, bi bilo treba Komisijo pooblastiti, da lahko z delegiranimi akti sprejema standarde dajanja zagotovil o trajnostnosti. Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da uporabljajo nacionalne standarde, postopke ali zahteve za dajanje zagotovil, dokler Komisija ne sprejme standarda dajanja zagotovil, ki zadeva isto področje. Ti standardi dajanja zagotovil bi morali določati postopke, ki jih revizor izvaja za oblikovanje svojih zaključkov o dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Da bi olajšali harmonizacijo dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v državah članicah, bi bilo dobro, če bi Odbor evropskih organov za nadzor revizorjev (CEAOB) sprejel nezavezujoče smernice za določitev postopkov, ki bi jih bilo treba izvesti pri izražanju mnenja o poročanju o trajnostnosti, dokler Komisija ne sprejme standarda dajanja zagotovil, ki zadeva isto področje.

(60) Člen 27 Direktive 2006/43/ES določa pravila o obvezni reviziji skupine podjetij. Podobna pravila bi bilo treba določiti za dajanje zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti.

(61) Člen 28 Direktive 2006/43/ES zahteva, da zakoniti revizorji ali revizijska podjetja rezultate svoje obvezne revizije predstavijo v revizijskem poročilu. Podobna pravila bi bilo treba določiti za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Rezultate posla bi bilo treba predstaviti v poročilu o zanesljivosti. Če obvezno revizijo letnih računovodskih izkazov in posle dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvaja isti zakoniti revizor, se lahko informacije o poslu dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti vključijo v revizijski spis.

(62) Člen 29 Direktive 2006/43/ES zahteva, da države članice vzpostavijo sistem pregleda zagotavljanja kakovosti zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij. Za zagotavljanje, da se pregledi zagotavljanja kakovosti izvajajo tudi za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in da imajo osebe, ki izvajajo preglede zagotavljanja kakovosti, ustrezno strokovno izobrazbo in ustrezne izkušnje z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, bi bilo treba navedeno zahtevo po vzpostavitvi sistema za pregled zagotavljanja kakovosti razširiti na dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. V prehodnem obdobju do 31. decembra 2025 bi morale biti osebe, ki izvajajo preglede zagotavljanja kakovosti v povezavi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, izvzete iz zahteve, da morajo imeti ustrezne izkušnje z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in s storitvami poročanja o trajnostnosti ali drugimi storitvami, povezanimi s trajnostnostjo.

(63) Poglavje VII Direktive 2006/43/ES zahteva, da imajo države članice vzpostavljeno ureditev preiskav in sankcij za zakonite revizorje in revizijska podjetja, ki izvajajo obvezne revizije. Poglavje VIII navedene direktive od držav članic zahteva, da organizirajo učinkovit sistem javnega nadzora in zagotovijo, da ureditveni predpisi za sisteme javnega nadzora omogočajo učinkovito sodelovanje na ravni Unije v zvezi z nadzornim delovanjem držav članic. Navedene zahteve bi bilo treba razširiti na zakonite revizorje in revizijska podjetja, ki izvajajo posle dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, da se zagotovi skladnost okvirov preiskav, sankcij in nadzora, vzpostavljenih za revizorjevo delo na področju obvezne revizije in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

(64) Člena 37 in 38 Direktive 2006/43/ES vsebujeta pravila o imenovanju in razrešitvi zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, ki izvajajo obvezne revizije. Navedena pravila bi bilo treba razširiti na dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, da se zagotovi skladnost pravil za revizorjevo delo na področju obvezne revizije in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

(65) Člen 39 Direktive 2006/43/ES zahteva, da države članice zagotovijo, da ima vsak subjekt javnega interesa revizijsko komisijo, in določa njene naloge v zvezi z obvezno revizijo. Navedeni revizijski komisiji bi bilo treba dodeliti določene naloge v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Te naloge bi morale vključevati obveznost, da je treba upravni ali nadzorni organ revidiranega subjekta obvestiti o rezultatu dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ter mu pojasniti, kako je revizijska komisija prispevala k celovitosti poročanja o trajnostnosti in kakšna je bila njena vloga v tem postopku. Države članice bi morale imeti možnost dovoliti, da naloge v povezavi s poročanjem o trajnostnosti in dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ki so dodeljene revizijski komisiji, opravlja upravni ali nadzorni organ kot celota ali namenski organ, ki ga ustanovi upravni ali nadzorni organ.

(66) Člen 45 Direktive 2006/43/ES vsebuje zahteve za registracijo in nadzor revizorjev in revizijskih subjektov iz tretjih držav. Da se zagotovi skladen okvir za delo revizorjev na področju obvezne revizije in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, je treba te zahteve razširiti na dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

(67) Za zakonite revizorje in revizijska podjetja, ki izvajajo obvezne revizije subjektov javnega interesa, se uporablja Uredba (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta[45]. Da bi zagotovili, da bi bil zakoniti revizor neodvisen pri opravljanju obvezne revizije, ta uredba določa omejitev plačil, ki jih lahko prejme za druge storitve. Pomembno je pojasniti, da se dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ne bi smelo upoštevati pri izračunu te omejitve. Poleg tega člen 5 navedene uredbe prepoveduje opravljanje nekaterih nerevizijskih storitev v določenih obdobjih, ko zakoniti revizor izvaja finančno revizijo. Storitve, povezane s pripravo poročanja o trajnostnosti, vključno z morebitnimi svetovalnimi storitvami, bi bilo treba prav tako šteti za prepovedane v obdobju, določenem v zadevni uredbi. Te prepovedi bi morale veljati v vseh primerih, ko zakoniti revizor izvaja obvezno revizijo računovodskih izkazov. Za zagotovitev neodvisnosti zakonitega revizorja bi bilo treba nekatere nerevizijske storitve prepovedati tudi, kadar zakoniti revizor daje zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. V členu 7 Uredbe (EU) št. 537/2014 je zahtevano, da zakoniti revizorji o nepravilnostih obvestijo revidirani subjekt in v nekaterih okoliščinah organe, ki so pristojni za preiskavo takšnih nepravilnosti in ki so jih določile države članice. Te obveznosti bi bilo treba po potrebi razširiti tudi na zakonite revizorje in revizijska podjetja, kar zadeva njihovo delo na področju dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja subjektov javnega interesa o trajnostnosti.

[45] Uredba (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa in razveljavitvi Sklepa Komisije 2005/909/ES (UL L 158, 27.5.2014, str. 77).

(70) Člen 24 Direktive 2004/109/ES nacionalnim nadzornikom nalaga, da morajo zagotoviti, da podjetja, katerih vrednostni papirji kotirajo na reguliranih trgih, izpolnjujejo zahteve glede poročanja podjetij. Člen 4 navedene direktive določa vsebino letnih računovodskih poročil, vendar ne vsebuje izrecnega sklicevanja na člena 19a in 29a Direktive 2013/34/EU, ki zahtevata pripravo (konsolidirane) izjave o nefinančnem poslovanju. To pomeni, da pristojni nacionalni organi nekaterih držav članic nimajo pravnega pooblastila za nadzor nad temi izjavami o nefinančnem poslovanju, zlasti kadar so te izjave objavljene v ločenem poročilu in niso del letnega računovodskega poročila, kar lahko države članice trenutno dovolijo. Zato je treba v člen 4(5) Direktive 2004/109/ES vključiti sklicevanje na poročanje o trajnostnosti. Prav tako je treba zahtevati, da odgovorne osebe izdajatelja v letnem računovodskem poročilu potrdijo, da je po njihovem najboljšem vedenju poslovno poročilo pripravljeno v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti. Poleg tega bi moral Evropski organ za vrednostne papirje in trge zaradi novega značaja navedenih zahtev za poročanje izdati smernice za pristojne nacionalne organe, da bi spodbudili usklajen nadzor nad poročanjem o trajnostnosti izdajateljev, za katere velja Direktiva 2004/109/ES. Te smernice bi se morale uporabljati le za nadzor podjetij, katerih vrednostni papirji kotirajo na reguliranih trgih.

(71) Države članice so pozvane, naj ocenijo učinek svojega akta za prenos na MSP, da bi zagotovile, da taka podjetja niso nesorazmerno prizadeta, pri čemer naj posebno pozornost namenijo mikropodjetjem in upravnemu bremenu, rezultate takih ocen pa objavijo. Države članice bi morale razmisliti o uvedbi ukrepov za podporo MSP pri uporabi prostovoljnih poenostavljenih standardov poročanja.

(72) Direktivo 2013/34/EU, Direktivo 2004/109/ES, Direktivo 2006/43/ES in Uredbo (EU) št. 537/2014 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2013/34/EU

Direktiva 2013/34/EU se spremeni:

(1) v členu 1 se dodata naslednja odstavka 3 in 3a:

„3. Usklajevalni ukrepi, določeni s členi 19a, 29a, 29d, 30 in 33, členom 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), odstavkoma 2 in 3 člena 34 ter členom 51 te direktive, se uporabljajo tudi za zakone in druge predpise držav članic v zvezi z naslednjimi podjetji, ne glede na njihovo pravno obliko, če so to velika podjetja ali mala in srednja podjetja, ki so podjetja iz člena 2, točka (1), točka (a), te direktive:

(a) zavarovalnice v smislu člena 2(1) Direktive Sveta 91/674/EGS[46];

(b) kreditne institucije, kakor so opredeljene v členu 4(1), točka (1), Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[47].

Države članice se lahko odločijo, da ne bodo uporabljale usklajevalnih ukrepov iz prvega pododstavka za podjetja iz člena 2(5), točke (2) do (23), Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta[48].

---

46 Direktiva Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L 374, 31.12.1991, str. 7).

47 Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

48 Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

3a. Usklajevalni ukrepi, določeni s členi 19a, 29d in 29a, se ne uporabljajo za finančne produkte iz člena 2, točka (12), točki (b) in (f), Uredbe (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta, če se finančni produkt ne upravlja sam.“;

(2) člen 2 se spremeni:

(a) točka (5) se nadomesti z naslednjim:

„(5) ‚čisti prihodek‘ pomeni zneske, ki izhajajo iz prodaje proizvodov in opravljanja storitev po odbitku prodajnih rabatov, davka na dodano vrednost in drugih davkov, neposredno povezanih s prihodki iz prodaje; za kreditne institucije iz točke (b) člena 1(3) te direktive se ‚čisti prihodek‘ opredeli v skladu s točko (c) člena 43(2) Direktive Sveta 1986/635/EGS; za zavarovalnice iz točke (a) člena 1(3) te direktive se ‚čisti promet‘opredeli v skladu s členom 35 Direktive Sveta 1991/674/EGS.“;

(b) dodajo se naslednje točke (17) do (20):

„(17) ‚trajnostnostne zadeve‘ pomenijo okoljske, socialne in človekove pravice in upravljavske dejavnike, vključno z dejavniki trajnostnosti, kot so opredeljeni v členu 2, točka (24), Uredbe (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta[49];

(18) ‚poročanje o trajnostnosti‘ pomeni sporočanje informacij o trajnostnostnih zadevah v skladu s členi 19a, 29a in 29d te direktive;

[49] Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).

(19) ‚ključna neopredmetena sredstva‘ pomeni sredstva brez fizičnega obstoja, od katerih je v osnovi odvisen poslovni model podjetja in ki so vir ustvarjanja vrednosti podjetja;

(20) ‚neodvisni ponudnik storitev dajanja zagotovil‘ pomeni organ za ugotavljanje skladnosti, akreditiran v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta[50*5] za posebno dejavnost ugotavljanja skladnosti iz člena 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), te direktive.

(2a) v členu 19 se doda naslednji pododstavek:

„Velika podjetja iz člena 3, točka (4), ter mala in srednja podjetja, kot so opredeljena v členu 3(2) in 3(3), ki so podjetja iz člena 2, točka (1), točka (a), sporočijo informacije o ključnih neopredmetenih sredstvih, od katerih je poslovni model podjetja v osnovi odvisen, ter pojasnijo to odvisnost in kako so vir ustvarjanja vrednosti za podjetje.“;

(3) člen 19a se nadomesti z naslednjim:

[50] Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).“;

„*Člen 19a*

Poročanje o trajnostnosti

1. Velika podjetja iz člena 3, točka (4), ter mala in srednja podjetja, kot so opredeljena v členu 3(2) in (3), ki so podjetja iz člena 2, točka (1), točka (a), in niso mikropodjetja, kot so opredeljena v členu 3(1), v poslovno poročilo vključijo informacije, potrebne za razumevanje vpliva podjetja na zadeve v zvezi s trajnostnostjo, in informacije, potrebne za razumevanje, kako trajnostnostne zadeve vplivajo na razvoj, uspešnost in položaj podjetja.

   Te informacije so jasno prepoznavne v posebnem oddelku poslovnega poročila.

2. Informacije iz odstavka 1 vsebujejo:

   (a) kratek opis poslovnega modela in strategije podjetja, vključno z:

      (i) odpornostjo poslovnega modela in strategije podjetja na tveganja, povezana s trajnostnostnimi zadevami;

      (ii) priložnostmi za podjetje glede trajnostnostnih zadev;

      (iii) načrti podjetja za zagotovitev, da sta njegova poslovni model in strategija združljiva s prehodom na trajnostno gospodarstvo in omejitvijo globalnega segrevanja na 1,5 °C v skladu s Pariškim sporazumom;

      (iv) načinom, kako poslovni model in strategija podjetja upoštevata interese deležnikov podjetja in vpliv podjetja na trajnostnostne zadeve;

(v) načinom, kako je bila izvedena strategija podjetja glede trajnostnostnih zadev;

(b) opis ciljev glede trajnostnostnih zadev, ki jih določi podjetje, in napredka podjetja pri doseganju teh ciljev;

(c) opis vloge upravnih, poslovodnih in nadzornih organov glede trajnostnostnih zadev;

(d) opis politik podjetja glede trajnostnostnih zadev;

(e) opis:

(i) postopka skrbnega pregleda, ki ga izvaja podjetje glede trajnostnostnih zadev;

(ii) glavnih dejanskih ali potencialnih škodljivih vplivov, povezanih z vrednostno verigo podjetja, vključno z njegovimi lastnimi dejavnostmi, proizvodi in storitvami, poslovnimi odnosi in dobavno verigo;

(iii) vseh ukrepov, ki jih podjetje sprejme za preprečevanje, blažitev ali odpravo dejanskih ali potencialnih škodljivih vplivov, in rezultatov takih ukrepov;

(f) opis glavnih tveganj za podjetje, povezanih s trajnostnostnimi zadevami, vključno z glavnimi odvisnostmi podjetja od takih zadev, in načina, kako podjetje upravlja ta tveganja;

(g) kazalnike, relevantne za razkritja iz točk (a) do (f).

Podjetja poročajo o postopku, s katerim so prišla do informacij, ki so jih vključila v poslovno poročilo v skladu z odstavkom 1, pri čemer v tem postopku upoštevajo kratko-, srednje- in dolgoročno obdobje.

3. Kjer je ustrezno, informacije iz odstavkov 1 in 2 vsebujejo informacije o vrednostni verigi podjetja, vključno z lastnimi dejavnostmi, proizvodi in storitvami podjetja, njegovimi poslovnimi odnosi in dobavno verigo.

   Kjer je ustrezno, informacije iz odstavkov 1 in 2 vsebujejo tudi sklicevanja na druge informacije, vključene v poslovno poročilo v skladu s členom 19, in zneske, sporočene v letnih računovodskih izkazih, ter dodatna pojasnila v zvezi z njimi.

   V izjemnih primerih, ko bi glede na ustrezno utemeljeno mnenje članov upravnega, poslovodnega in nadzornega organa, ki delujejo v okviru pristojnosti, ki jim jih podeljuje nacionalno pravo, in so skupno odgovorni za to mnenje, razkritje informacij o predvidenih dogodkih ali zadevah, ki so predmet tekočih pogajanj, resno škodovalo poslovnemu položaju podjetja, lahko države članice dovolijo, da se takšne informacije izpustijo, če to ne onemogoči poštenega in uravnoteženega razumevanja razvoja, uspešnosti in položaja podjetja ter učinka njegovih dejavnosti.

4. Podjetja sporočajo informacije iz odstavkov 1 do 3 v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti iz člena 29b.

5. Z odstopanjem od člena 19a, odstavki 2 do 4, in brez poseganja v odstavka 7 in 7a lahko mala in srednja podjetja iz odstavka 1, majhne in nekompleksne institucije, kot so opredeljene v členu 4(1), točka (145), Uredbe (EU) št. 575/2013, lastne zavarovalnice, kot so opredeljene v členu 13(2) Direktive 2009/138/ES, ter lastne pozavarovalnice, kot so opredeljene v členu 13(5) Direktive 2009/138/ES, svoje poročanje o trajnostnosti omejijo na naslednje informacije:

(a) kratek opis poslovnega modela in strategije podjetja;

(b) opis politik podjetja glede trajnostnostnih zadev;

(c) glavne dejanske ali potencialne škodljive vplive podjetja glede trajnostnostnih zadev in vse ukrepe, sprejete za preprečevanje, blažitev ali odpravo takih dejanskih ali potencialnih škodljivih vplivov;

(d) glavna tveganja za podjetje, povezana s trajnostnostnimi zadevami, in način, kako podjetje upravlja ta tveganja;

(e) ključne kazalnike, potrebne za razkritja iz točk (a) do (d).

Mala in srednja podjetja, majhne in nekompleksne institucije, lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice, ki uporabljajo to odstopanje, poročajo v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti za mala in srednja podjetja iz člena 29c.

6. Za podjetja, ki izpolnjujejo zahteve iz odstavkov 1 do 4, in podjetja, ki uporabljajo odstopanje iz odstavka 5, se šteje, da izpolnjujejo zahtevo iz tretjega pododstavka člena 19(1).

7. Podjetje (‚izvzeto odvisno podjetje‘), ki je odvisno podjetje, je izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4, če so to podjetje in njegova odvisna podjetja vključeni v konsolidirano poslovno poročilo obvladujočega podjetja, pripravljeno v skladu s členoma 29 in 29a. Podjetje, ki je odvisno podjetje obvladujočega podjetja s sedežem v tretji državi, je prav tako izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4, če so to podjetje in njegova odvisna podjetja vključeni v konsolidirano poslovno poročilo tega obvladujočega podjetja in če se konsolidirano poročanje o trajnostnosti pripravi na način, ki je enakovreden standardom poročanja o trajnostnosti, sprejetim na podlagi člena 29b te direktive, pri čemer se enakovrednost določi v skladu z ustreznimi ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 23(4), prvi pododstavek, točka (i), in člena 23(4), četrti pododstavek, Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta[51].

Za izvzetje iz pododstavka 1 morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

(i) poslovno poročilo izvzetega odvisnega podjetja vsebuje vse naslednje informacije:

(a) ime in registrirani sedež obvladujočega podjetja, ki sporoča informacije na ravni skupine v skladu s členoma 29 in 29a te direktive ali na način, ki je enakovreden standardom poročanja o trajnostnosti, sprejetim na podlagi člena 29b te direktive, pri čemer se enakovrednost določi v skladu z ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 23(4), prvi pododstavek, točka (i), in člena 23(4), četrti pododstavek, Direktive 2004/109/ES;

[51] Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (*UL L 390, 31.12.2004, str. 38*).

(b) spletne povezave do konsolidiranega poslovnega poročila obvladujočega podjetja iz prvega pododstavka in do mnenja iz člena 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), te direktive ali do mnenja iz točke (ii) tega pododstavka;

(c) dejstvo, da je podjetje izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4 tega člena;

(ii) kadar ima obvladujoče podjetje iz prvega pododstavka sedež v tretji državi, se njegovo konsolidirano poslovno poročilo in mnenje na podlagi posla dajanja omejenega zagotovila, danega s strani ene ali več oseb ali enega ali več podjetij, ki so v skladu z nacionalnim pravom, ki ureja podjetje, ki je pripravilo navedeno konsolidirano poslovno poročilo, pooblaščeni za to, da dajo mnenje o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, objavita v skladu s členom 30 na način, predpisan z zakonodajo države članice, ki ureja izvzeto odvisno podjetje.

Država članica, katere pravo ureja izvzeto odvisno podjetje, lahko zahteva, da se konsolidirano poslovno poročilo obvladujočega podjetja objavi v enem od jezikov, ki so zanjo sprejemljivi, in da se vsi potrebni prevodi v te jezike overijo.

Podjetjem, ki so izvzeta iz priprave poslovnega poročila v skladu s členom 37 te direktive, ni treba zagotoviti informacij iz točk (a), (b) in (c) točke (i) drugega pododstavka, če objavijo konsolidirano poslovno poročilo iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 37 te direktive.

Za namene prvega pododstavka in kadar se uporablja člen 10 Uredbe (EU) št. 575/2013, se kreditne institucije iz člena 1, odstavek 3, točka (b), te direktive, ki so stalno povezane s centralnim organom, ki jih nadzoruje pod pogoji iz navedenega člena 10, obravnavajo kot odvisne družbe centralnega organa.

Za namene prvega pododstavka se zavarovalnice iz člena 1(3), točka (a), te direktive, ki so na podlagi povezave iz člena 212(1)(c)(ii) Direktive 2009/138/ES del skupine, ki je predmet nadzora skupin v skladu s členom 213(2), točke (a), (b) in (c), navedene direktive, obravnavajo kot odvisne družbe obvladujočega podjetja navedene skupine.

7.a Izvzetje iz odstavka 7 se uporablja tudi za subjekte javnega interesa, za katere veljajo zahteve iz tega člena.“;

[*prestavljeno v poglavje 6a kot 29b in 29c ter v poglavje 6b kot 29d*]

(5) člen 20(1) se spremeni:

(a) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) opis politike raznolikosti, ki se uporablja v povezavi z upravnimi, poslovodnimi in nadzornimi organi podjetja v zvezi s spolom in drugimi vidiki, kot so starost ali izobrazba in poklicne izkušnje, opis ciljev in načinov izvajanja te politike raznolikosti ter opis rezultatov v obdobju poročanja. Če se taka politika ne izvaja, se v izjavi navedejo razlogi za to.“;

(b) doda se naslednji pododstavek:

„Podjetja, za katera se uporablja člen 19a, lahko izpolnijo obveznost iz točke (g) prvega pododstavka tega člena, če vključijo informacije, zahtevane v navedeni točki, v svoje poročanje o trajnostnosti in če v izjavo o upravljanju podjetja vključijo sklic nanje.“;

(6) člen 23 se spremeni:

(a) v odstavku 4 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) konsolidirane računovodske izkaze iz točke (a) in konsolidirano poslovno poročilo večje skupine podjetij pripravi obvladujoče podjetje te skupine na podlagi zakonodaje države članice, ki ureja to obvladujoče podjetje, in sicer v skladu s to direktivo, vendar z izjemo zahtev iz člena 29a, ali v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, sprejetimi v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002;“;

(b) v odstavku 8 se točka (b)(i) nadomesti z naslednjim:

„(i) v skladu s to direktivo, vendar z izjemo zahtev iz člena 29a,“;

(c) v odstavku 8 se točka (b)(iii) nadomesti z naslednjim:

„(iii) na način, ki je enakovreden konsolidiranim računovodskim izkazom in konsolidiranim poslovnim poročilom, pripravljenim v skladu s to direktivo, vendar z izjemo zahtev iz člena 29a, ali“;

(7) člen 29a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 29a

Konsolidirano poročanje o trajnostnosti

1. Obvladujoča podjetja velike skupine iz člena 3(7), v konsolidirano poslovno poročilo vključijo informacije, potrebne za razumevanje vpliva skupine na trajnostnostne zadeve, in informacije, potrebne za razumevanje, kako trajnostnostne zadeve vplivajo na razvoj, uspešnost in položaj skupine.

   Te informacije so jasno prepoznavne v posebnem oddelku konsolidiranega poslovnega poročila.

2. Informacije iz odstavka 1 vsebujejo:

   (a) kratek opis poslovnega modela in strategije skupine, vključno z:

      (i) odpornostjo poslovnega modela in strategije skupine na tveganja, povezana s trajnostnostnimi zadevami;

      (ii) priložnostmi za skupino glede trajnostnostnih zadev;

      (iii) načrti skupine za zagotovitev, da sta njena poslovni model in strategija združljiva s prehodom na trajnostno gospodarstvo in omejitvijo globalnega segrevanja na 1,5 °C v skladu s Pariškim sporazumom;

      (iv) načinom, kako poslovni model in strategija skupine upoštevata interese deležnikov skupine in vpliv skupine na trajnostnostne zadeve;

      (v) načinom, kako je bila izvedena strategija skupine glede trajnostnostnih zadev;

(b) opis ciljev glede trajnostnostnih zadev, ki jih določi skupina, in napredka skupine pri doseganju teh ciljev;

(c) opis vloge upravnih, poslovodnih in nadzornih organov glede trajnostnostnih zadev;

(d) opis politik skupine glede trajnostnostnih zadev;

(e) opis:

(i) postopka skrbnega pregleda, ki ga izvaja skupina glede trajnostnostnih zadev;

(ii) glavnih dejanskih ali potencialnih škodljivih vplivov, povezanih z vrednostno verigo skupine, vključno z njenimi lastnimi dejavnostmi, proizvodi in storitvami, poslovnimi odnosi in dobavno verigo;

(iii) vseh ukrepov, ki jih skupina sprejme za preprečevanje, blažitev ali odpravo dejanskih ali potencialnih škodljivih vplivov, in rezultatov takih ukrepov;

(f) opis glavnih tveganj za skupino, povezanih s trajnostnostnimi zadevami, vključno z glavnimi odvisnostmi skupine od takih zadev, in načina, kako skupina upravlja ta tveganja;

(g) kazalnike, relevantne za razkritja iz točk (a) do (f).

Obvladujoča podjetja poročajo o postopku, s katerim so prišla do informacij, ki so jih vključila v konsolidirano poslovno poročilo v skladu z odstavkom 1, pri čemer v tem postopku upoštevajo kratko-, srednje- in dolgoročno obdobje.

3. Kjer je ustrezno, informacije iz odstavkov 1 in 2 vključujejo informacije o vrednostni verigi skupine, vključno z njenimi lastnimi dejavnostmi, proizvodi in storitvami, poslovnimi odnosi in dobavno verigo.

   Kjer je ustrezno, informacije iz odstavkov 1 in 2 vsebujejo tudi sklicevanja na druge informacije, vključene v konsolidirano poslovno poročilo v skladu s členom 29 te direktive, in zneske, sporočene v konsolidiranih računovodskih izkazih, ter dodatna pojasnila v zvezi z njimi.

   V izjemnih primerih, ko bi glede na ustrezno utemeljeno mnenje članov upravnega, poslovodnega in nadzornega organa, ki delujejo v okviru pristojnosti, ki jim jih podeljuje nacionalno pravo, in so skupno odgovorni za to mnenje, razkritje informacij o predvidenih dogodkih ali zadevah, ki so predmet tekočih pogajanj, resno škodovalo poslovnemu položaju skupine, lahko države članice dovolijo, da se takšne informacije izpustijo, če to ne onemogoči poštenega in uravnoteženega razumevanja razvoja, uspešnosti in položaja skupine ter učinka njenih dejavnosti.

4. Obvladujoča podjetja sporočajo informacije iz odstavkov 1 do 3 v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti iz člena 29b.

6. Za obvladujoče podjetje, ki izpolnjuje zahteve iz odstavkov 1 do 4, se šteje, da izpolnjuje zahteve iz tretjega pododstavka člena 19(1) in člena 19a.

7. Obvladujoče podjetje (‚izvzeto obvladujoče podjetje‘), ki je hkrati odvisno podjetje, je izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4, če so izvzeto obvladujoče podjetje in njegova odvisna podjetja vključeni v konsolidirano poslovno poročilo drugega podjetja, pripravljeno v skladu s členom 29 in tem členom. Obvladujoče podjetje, ki je odvisno podjetje obvladujočega podjetja s sedežem v tretji državi, je prav tako izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4, če so to podjetje in njegova odvisna podjetja vključeni v konsolidirano poslovno poročilo tega obvladujočega podjetja in če se konsolidirano poročanje o trajnostnosti pripravi na način, ki je enakovreden standardom poročanja o trajnostnosti, sprejetim na podlagi člena 29b, pri čemer se enakovrednost določi v skladu z ustreznimi ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 23(4), prvi pododstavek, točka (i), in člena 23(4), četrti pododstavek, Direktive 2004/109/ES.

Za izvzetje iz odstavka 1 morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

(i) poslovno poročilo izvzetega obvladujočega podjetja vsebuje vse naslednje informacije:

(a) ime in registrirani sedež obvladujočega podjetja, ki sporoča informacije na ravni skupine v skladu s členom 29 in tem členom ali na način, ki je enakovreden standardom poročanja o trajnostnosti, sprejetim na podlagi člena 29b te direktive, pri čemer se enakovrednost določi v skladu z ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 23(4), prvi pododstavek, točka (i), in člena 23(4), četrti pododstavek, Direktive 2004/109/ES;

(b) spletne povezave do konsolidiranega poslovnega poročila obvladujočega podjetja iz prvega pododstavka in do mnenja iz člena 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), te direktive ali do mnenja iz točke (ii) tega pododstavka;

(c) dejstvo, da je obvladujoče podjetje izvzeto iz obveznosti iz odstavkov 1 do 4 tega člena;

(ii) kadar ima obvladujoče podjetje iz prvega pododstavka sedež v tretji državi, se njegovo konsolidirano poslovno poročilo in mnenje na podlagi posla dajanja omejenega zagotovila, danega s strani ene ali več oseb ali enega ali več podjetij, ki so v skladu z nacionalnim pravom, ki ureja podjetje, ki je pripravilo navedeno konsolidirano poslovno poročilo, pooblaščeni za to, da dajo mnenje o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, objavita v skladu s členom 30 na način, predpisan z zakonodajo države članice, ki ureja izvzeto obvladujoče podjetje.

Država članica, katere pravo ureja izvzeto obvladujoče podjetje, lahko zahteva, da se konsolidirano poslovno poročilo obvladujočega podjetja objavi v enem od jezikov, ki so zanjo sprejemljivi, in da se vsi potrebni prevodi v te jezike overijo.

Obvladujočim podjetjem, ki so izvzeta iz priprave poslovnega poročila v skladu s členom 37 te direktive, ni treba zagotoviti informacij iz točk (a), (b) in (c) točke (i) drugega pododstavka, če objavijo konsolidirano poslovno poročilo iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 37 te direktive.

Za namene prvega pododstavka in kadar se uporablja člen 10 Uredbe (EU) št. 575/2013, se kreditne institucije iz člena 1, odstavek (3), točka (b), te direktive, ki so stalno povezane s centralnim organom, ki jih nadzoruje pod pogoji iz navedenega člena 10, obravnavajo kot odvisne družbe centralnega organa.

Za namene prvega pododstavka se zavarovalnice iz člena 1(3), točka (a), te direktive, ki so na podlagi povezave iz člena 212(1)(c)(ii) Direktive 2009/138/ES del skupine, ki je predmet nadzora skupin v skladu s členom 213(2), točke (a), (b) in (c), navedene direktive, obravnavajo kot odvisne družbe obvladujočega podjetja navedene skupine.

7.a Izvzetje iz odstavka 7 se uporablja tudi za subjekte javnega interesa, za katere veljajo zahteve iz tega člena.“;

(7)b dodata se člena 29b in 29c:

„Člen 29b

Standardi poročanja o trajnostnosti

1. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 49, da določi standarde poročanja o trajnostnosti. Ti standardi poročanja o trajnostnosti določajo informacije, ki jih morajo podjetja sporočati v skladu s členoma 19a in 29a, ter strukturo za sporočanje teh informacij, kjer je to ustrezno. Zlasti:

(a) Komisija do 31. oktobra 2022 sprejme delegirane akte, v katerih je določeno, katere informacije morajo podjetja sporočati v skladu z odstavkoma 1 in 2 člena 19a ter po potrebi z odstavkoma 1 in 2 člena 29a, in v katerih so določene vsaj informacije, ki ustrezajo potrebam udeležencev na finančnem trgu, za katere veljajo obveznosti razkritja iz Uredbe (EU) 2019/2088;

(b) Komisija do 31. oktobra 2023 sprejme delegirane akte, ki določajo:

(i) dopolnilne informacije glede trajnostnostnih zadev in glede področij poročanja iz člena 19a(2), ki jih podjetja po potrebi sporočajo;

(ii) informacije, ki jih podjetja sporočajo in so specifične za sektor, v katerem poslujejo.

Komisija pregleda delegirane akte, sprejete na podlagi tega člena, vsaj vsaka tri leta po datumu začetka njihove uporabe, pri čemer upošteva strokovni nasvet Evropske svetovalne skupine za računovodsko poročanje (EFRAG); po potrebi spremeni tak delegirani akt, da se upošteva relevanten razvoj dogodkov, tudi razvoj dogodkov na področju mednarodnih standardov.

Komisija se o delovnem programu EFRAG glede razvoja standardov poročanja o trajnostnosti vsaj enkrat letno posvetuje hkrati s strokovno skupino držav članic za trajnostno financiranje iz člena 24 Uredbe (EU) 2020/852 in računovodskim regulativnim odborom iz člena 6 Uredbe (ES) 1606/2002.

2. V skladu s standardi poročanja o trajnostnosti iz odstavka 1 morajo biti informacije, ki se sporočajo, razumljive, relevantne, preverljive, primerljive in pošteno predstavljene.

V standardih poročanja o trajnostnosti je ob upoštevanju področja posameznega standarda:

(a) določeno, katere informacije morajo podjetja razkriti o naslednjih okoljskih dejavnikih:

(i) blažitvi podnebnih sprememb;

(ii) prilagajanju podnebnim spremembam;

(iii) vodnih in morskih virih;

(iv) uporabi virov in krožnem gospodarstvu;

(v) onesnaženju;

(vi) biotski raznovrstnosti in ekosistemih;

(b) določeno, katere informacije morajo podjetja razkriti o naslednjih socialnih dejavnikih in dejavnikih v zvezi s človekoimi pravicami:

(i) enakih priložnostih za vse, vključno z enakostjo spolov in enakim plačilom za enako delo ali delo enake vrednosti, usposabljanjem in razvojem spretnosti ter zaposlovanjem in vključevanjem invalidov;

(ii) delovnih pogojih, vključno z varno in prilagodljivo zaposlitvijo, plačami, socialnim dialogom, kolektivnimi pogajanji in vključevanjem delavcev, usklajevanjem poklicnega in zasebnega življenja ter zdravim, varnim in dobro prilagojenim delovnim okoljem;

(iii) spoštovanju človekovih pravic, temeljnih svoboščin, demokratičnih načel in standardov, določenih v Mednarodni listini o človekovih pravicah in drugih temeljnih konvencijah OZN o človekovih pravicah, Deklaraciji Mednarodne organizacije dela o temeljnih načelih in pravicah pri delu, temeljnih konvencijah Mednarodne organizacije dela in Listini Evropske unije o temeljnih pravicah;

(c) določeno, katere informacije morajo podjetja razkriti o naslednjih upravljavskih dejavnikih:

(i) vlogi upravnih, poslovodnih in nadzornih organov podjetja glede trajnostnostnih zadev ter njihovem strokovnem znanju in spretnostih za opravljanje te vloge ali dostopu do takega strokovnega znanja in spretnosti;

(i)a glavnih značilnostih sistemov notranjega nadzora in obvladovanja tveganj v podjetju v povezavi s postopkom poročanja o trajnostnosti;

(ii) poslovni etiki in korporativni kulturi, vključno s preprečevanjem korupcije in bojem proti podkupovanju;

(iii) političnem udejstvovanju podjetja, vključno z njegovimi dejavnostmi lobiranja;

(iv) upravljanju in kakovosti odnosov s strankami, dobavitelji in skupnostmi, na katere vplivajo dejavnosti podjetja, vključno s plačilnimi praksami;

[prestavljeno v (i)a]

2a. V standardih poročanja o trajnostnosti so določene informacije glede prihodnosti in preteklosti ter kvalitativne in kvantitativne informacije, kakor je ustrezno, ki jih morajo sporočati podjetja.

2b. V standardih se upoštevajo tudi težave, s katerimi se podjetja lahko srečujejo pri zbiranju informacij od akterjev v celotni vrednostni verigi, zlasti od tistih, ki jim ni treba objavljati informacij o trajnostnosti na podlagi člena 19a ali 29a Direktive 2013/34/EU, ter od dobaviteljev na nastajajočih trgih in gospodarstvih v vzponu. V njih se določijo razkritja o vrednostnih verigah, ki so sorazmerna in ustrezna glede na obseg in kompleksnost dejavnosti ter zmogljivosti in značilnosti podjetij v vrednostnih verigah, zlasti podjetij, za katera ne veljajo obveznosti poročanja o trajnostnosti iz člena 19a ali 29a te direktive. Poleg tega podjetje v prvih treh letih uporabe te direktive v primeru, da niso na voljo vse potrebne informacije o poslovnih odnosih in dobavni verigi, vključi informacije, s katerimi razpolaga, in izjavo, da v okviru poslovnih odnosov in s strani podjetij v njegovi vrednostni verigi niso bile dane na voljo potrebne informacije.

3. Komisija pri sprejemanju delegiranih aktov na podlagi odstavka 1 v največji možni meri upošteva:

(a) delo svetovnih pobud za določanje standardov poročanja o trajnostnosti ter obstoječe standarde in okvire za računovodenje naravnega kapitala in obračunavanje toplogrednih plinov, odgovorno poslovno ravnanje, družbeno odgovornost podjetij in trajnostni razvoj;

(b) informacije, ki jih potrebujejo udeleženci na finančnem trgu za izpolnjevanje obveznosti razkritja iz Uredbe (EU) 2019/2088 in delegiranih aktov, sprejetih na podlagi navedene uredbe;

(c) delegirane akte, sprejete na podlagi Uredbe (EU) 2020/852[52];

[52] Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

(d) zahteve po razkritju, ki se uporabljajo za upravljavce referenčnih vrednosti v izjavi o referenčni vrednosti in v metodologiji določanja referenčnih vrednosti, ter minimalne standarde za oblikovanje referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, v skladu z delegiranimi uredbami Komisije (EU) 2020/1816[53], (EU) 2020/1817[54] in (EU) 2020/1818[55];

(e) razkritja, določena v izvedbenih aktih, sprejetih na podlagi člena 434a Uredbe (EU) št. 575/2013[56];

(f) Priporočilo Komisije 2013/179/EU[57];

(g) Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta[58];

---

53 Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1816 z dne 17. julija 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta glede pojasnila v izjavi o referenčni vrednosti, kako se v vsaki zagotovljeni in objavljeni referenčni vrednosti odražajo okoljski, socialni in upravljavski dejavniki (UL L 406, 3.12.2020, str. 1).

54 Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1817 z dne 17. julija 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z minimalno vsebino pojasnila o tem, kako se v metodologiji določanja referenčnih vrednosti odražajo okoljski, socialni in upravljavski dejavniki (UL L 406, 3.12.2020, str. 12).

55 Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1818 z dne 17. julija 2020 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z minimalnimi standardi za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom (UL L 406, 3.12.2020, str. 17).

56 Izvedbena uredba Komisije o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z javnim razkritjem informacij iz naslovov II in III dela 8 Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta s strani institucij (C(2021) 1595).

57 Priporočilo Komisije 2013/179/EU z dne 9. aprila 2013 o uporabi skupnih metod za merjenje in sporočanje okoljske uspešnosti izdelkov in organizacij v njihovem življenjskem krogu (UL L 124, 4.5.2013, str. 1).

58 Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

(h) Uredbo (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta[59].

Člen 29c

Standardi poročanja o trajnostnosti za MSP

Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 49, da določi standarde poročanja o trajnostnosti, ki so sorazmerni in ustrezni glede na obseg in kompleksnost dejavnosti ter zmogljivosti in značilnosti malih in srednjih podjetij. V teh standardih poročanja o trajnostnosti se določijo informacije, ki jih mala in srednja podjetja iz člena 2, točka (1)(a), sporočajo v skladu s členom 19a(5).

V standardih poročanja za mala in srednja podjetja se upoštevajo merila iz člena 29b, odstavki 2, 2a, 2b in 3. Kolikor je mogoče, se v njih določi tudi struktura za sporočanje teh informacij.

Komisija pregleda delegirane akte, sprejete na podlagi tega člena, vsaj vsaka tri leta po datumu začetka njihove uporabe, pri čemer upošteva strokovni nasvet Evropske svetovalne skupine za računovodsko poročanje (EFRAG); po potrebi spremeni tak delegirani akt, da se upošteva relevanten razvoj dogodkov, tudi razvoj dogodkov na področju mednarodnih standardov.

Komisija sprejme navedene delegirane akte najpozneje do 31. oktobra 2023.“;

(7)c vstavi se nov naslov poglavja:

[59] Uredba (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), razveljavitvi Uredbe (ES) št. 761/2001 ter odločb Komisije 2001/681/ES in 2006/193/ES (UL L 342, 22.12.2009, str. 1).

„**Poglavje 6b – Elektronska oblika**“;

(7)d doda se nov člen:

„Člen 29d

Enotna elektronska oblika poročanja

1. Podjetja, za katera se uporablja člen 19a, pripravijo svoje poslovno poročilo v elektronski obliki poročanja iz člena 3 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815[60] ter informacije o trajnostnosti, vključno z razkritji, določenimi v členu 8 Uredbe (EU) 2020/852, opremijo z oznakami v skladu z obliko iz navedene delegirane uredbe.

2. Obvladujoča podjetja, za katera se uporablja člen 29a, pripravijo svoje konsolidirano poslovno poročilo v enotni elektronski obliki poročanja iz člena 3 Delegirane uredbe (EU) 2019/815 ter informacije o trajnostnosti, vključno z razkritji, določenimi v členu 8 Uredbe (EU) 2020/852, opremijo z oznakami v skladu z obliko iz navedene delegirane uredbe.“;

(8) člen 30 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

[60] Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/815 z dne 17. decembra 2018 o dopolnitvi Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev enotne elektronske oblike poročanja (UL L 143, 29.5.2019, str. 1).

„1. Države članice zagotovijo, da podjetja v razumnem roku, najpozneje pa 12 mesecev po datumu bilance stanja, objavijo ustrezno potrjene letne računovodske izkaze in poslovno poročilo, kjer je ustrezno, v obliki, predpisani v členu 29d te direktive, skupaj z mnenji in izjavo, ki jih predloži zakoniti revizor ali revizijsko podjetje iz člena 34 te direktive, kakor je določeno z zakonodajo posamezne države članice v skladu z naslovom 1, poglavje III, Direktive (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta.

Kadar neodvisni ponudnik storitev dajanja zagotovil poda mnenje iz člena 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), se to mnenje objavi skupaj z dokumenti iz prvega pododstavka.

Vendar lahko države članice podjetja izvzamejo iz obveznosti objave poslovnega poročila, kadar je mogoče brez težav na zahtevo pridobiti kopijo celotnega takšnega poročila ali njegovega dela po ceni, ki ne presega administrativnega stroška.

Izjema iz tretjega pododstavka se ne uporablja za podjetja, za katera veljata člena 19a in 29a. “;

(9) v členu 33 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da so člani upravnih, poslovodnih in nadzornih organov podjetja, ki delujejo v okviru pristojnosti, ki so jim dodeljene z nacionalnim pravom, kolektivno odgovorni za zagotavljanje, da se v skladu z zahtevami iz te direktive in, kjer to ustrezno, z mednarodnimi računovodskimi standardi, sprejetimi v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002, Delegirano uredbo 2019/815, standardi poročanja o trajnostnosti iz člena 29b ali, kjer je ustrezno, iz člena 29c te direktive in zahtevami iz člena 29d te direktive pripravijo in objavijo naslednji dokumenti:

(a) letni računovodski izkazi, poslovno poročilo in – če se predloži ločeno – izjava o upravljanju podjetja;

(b) konsolidirani računovodski izkazi, konsolidirana poslovna poročila in – če se predloži ločeno – konsolidirana izjava o upravljanju podjetja.“;

(9)a naslov poglavja 8 se spremeni:

Revizija in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti

(10) člen 34 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se drugi pododstavek spremeni:

(i) točka (a)(ii) se nadomesti z naslednjim:

„ali je bilo poslovno poročilo pripravljeno v skladu z veljavnimi pravnimi zahtevami, iz katerih so izvzete zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz člena 19a;“;

(ii) vstavi se naslednja točka (aa):

„(aa) kjer je ustrezno, poda(-jo) mnenje na podlagi posla dajanja omejenega zagotovila o tem, ali je poročanje o trajnostnosti skladno z zahtevami iz te direktive – vključno s tem, ali je poročanje o trajnostnosti skladno s standardi poročanja, sprejetimi na podlagi člena 29b ali člena 29c, in postopkom, ki ga izvaja podjetje, da pride do informacij, sporočenih na podlagi navedenih standardov poročanja –, ali je v poročanju o trajnostnosti izpolnjena zahteva po uporabi oznak v skladu s členom 29d ter ali so izpolnjene zahteve glede poročanja iz člena 8 Uredbe (EU) 2020/852; “;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice lahko dovolijo, da mnenje iz odstavka 1, drugi pododstavek, točka (aa), poda zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki ni revizor ali podjetje, ki izvaja obvezno revizijo računovodskih izkazov.

3.a Države članice lahko neodvisnemu ponudniku storitev dajanja zagotovil dovolijo, da poda mnenje iz odstavka 1, drugi pododstavek, točka (aa), če za takega neodvisnega ponudnika storitev dajanja zagotovil veljajo zahteve, ki so enakovredne zahtevam iz Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta[61] glede dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, kot je opredeljeno v členu 2, točka 22, navedene direktive, zlasti zahteve glede:

(i) usposabljanja in izpitnega preverjanja, s katerima se zagotovi, da se neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil ustrezno strokovno usposobijo za poročanje o trajnostnosti in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti;

(ii) stalnega izobraževanja;

(iii) sistemov zagotavljanja kakovosti;

(iv) poklicne etike, neodvisnosti, nepristranskosti, zaupnosti in poslovne skrivnosti;

(v) imenovanja in razrešitve;

(vi) preiskav in sankcij;

[61] Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS *(UL L 157, 9.6.2006, str. 87)*.

(vii) organizacije dela neodvisnega ponudnika storitev dajanja zagotovil, zlasti v smislu zadostnih sredstev in osebja ter vodenja računovodskih evidenc in spisov strank, ter

(viii) poročanja o nepravilnostih.

Kadar neodvisni ponudnik storitev dajanja zagotovil poda mnenje iz odstavka 1, drugi pododstavek, točka (aa), države članice zagotovijo, da se to mnenje pripravi v skladu s členi 26a, 27a in 28a Direktive 2006/43/ES ter da, kjer je ustrezno, revizijska komisija ali namenska komisija pregleduje in spremlja neodvisnost neodvisnega ponudnika storitev dajanja zagotovil v skladu s členom 39, odstavek 6, točka (e), Direktive 2006/43/ES.

Države članice zagotovijo, da za neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil, akreditirane pred 1. januarjem 2024 za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008, ne veljajo zahteve glede usposabljanja in izpitnega preverjanja iz prvega pododstavka, točka (i).

Države članice zagotovijo, da za neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil, ki so 1. januarja 2024 v postopku akreditacije v skladu z ustreznimi nacionalnimi zahtevami, ne veljajo zahteve glede usposabljanja in izpitnega preverjanja iz prvega pododstavka, točka (i), kar zadeva dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, če postopek zaključijo do 1. januarja 2026.

Države članice z zahtevo po stalnem izobraževanju iz prvega pododstavka, točka (ii), zagotovijo, da neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil iz tretjega in četrtega pododstavka pridobijo potrebno znanje s področja poročanja o trajnostnosti in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Če država članica uporabi možnost, da dovoli, da mnenje iz odstavka 1, drugi pododstavek, točka (aa), poda neodvisni ponudnik storitev dajanja zagotovil, potem dovoli tudi, da enako stori zakoniti revizor, ki ni revizor, ki izvaja obvezno revizijo računovodskih izkazov.“;

(b)a vstavi se naslednji odstavek:

„3aa. Kadar Komisija sprejme standarde za razumno zagotovilo v skladu s členom 26a(2), drugi pododstavek, Direktive 2006/43/EU, potem ko prek analize ugotovi, ali je razumno zagotovilo izvedljivo za revizorje in podjetja, mnenje iz člena 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), temelji na poslu dajanja razumnega zagotovila.“;

(11) člen 49 se spremeni:

(a) odstavka 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

„2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 1(2), 3(13), 46(2) ter členov 29b in 29c se za nedoločeno obdobje prenese na Komisijo.

3. Prenos pooblastila iz členov 1(2), 3(13), 46(2) ter členov 29b in 29c lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je v njem določen. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 3a:

„3a. Komisija pri sprejemanju delegiranih aktov na podlagi členov 29b in 29c upošteva strokovni nasvet EFRAG, če je bil takšen nasvet:

(a) pripravljen po primernem predpisanem postopku, pod javnim nadzorom in z zagotovljeno preglednostjo ter s strokovnim znanjem ustreznih deležnikov,

(b) če so mu priložene analize stroškov in koristi, ki vključujejo analize vplivov strokovnega nasveta na trajnostnostne zadeve, ter

(c) če mu je priloženo pojasnilo, kako upošteva pobude in zakonodajo iz člena 29b(3).

Navedeni spremni dokumenti se predložijo skupaj s strokovnim nasvetom EFRAG.

Komisija se o osnutkih delegiranih aktov, še preden so ti sprejeti v skladu s členoma 29b in 29c, posvetuje hkrati s strokovno skupino držav članic za trajnostno financiranje iz člena 24 Uredbe (EU) 2020/852 in računovodskim regulativnim odborom iz člena 6 Uredbe (ES) 1606/2002.

Komisija Evropski organ za vrednostne papirje in trge, Evropski bančni organ ter Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine zaprosi za mnenje o strokovnem nasvetu EFRAG, zlasti glede njegove skladnosti z Uredbo (EU) 2019/2088 in njenimi delegiranimi akti. Evropski organ za vrednostne papirje in trge, Evropski bančni organ ter Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine predložijo svoje mnenje v dveh mesecih od datuma prejema zahtevka Komisije.

Komisija se o strokovnem nasvetu EFRAG pred sprejetjem delegiranih aktov iz členov 29b in 29c posvetuje tudi z Evropsko agencijo za okolje, Agencijo Evropske unije za temeljne pravice, Evropsko centralno banko, Odborom evropskih organov za nadzor revizorjev in platformo za trajnostno financiranje, vzpostavljeno na podlagi člena 20 Uredbe (EU) 2020/852. Če se kateri koli od teh organov odloči, da bo predložil mnenje, to stori v dveh mesecih od datuma, ko se je Komisija posvetovala z njim.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 1(2), 3(13), 46(2) ter členov 29b in 29c, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“.

Člen 2

Spremembe Direktive 2004/109/ES

Direktiva 2004/109/ES se spremeni:

(1) v členu 2(1) se doda naslednja točka (r):

„(r) ‚poročanje o trajnostnosti' je poročanje o trajnostnosti, kot je opredeljeno v členu 2(18) Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta[62].

(2) člen 4 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) izjave, v katerih odgovorne osebe izdajatelja, katerih imena in funkcije so jasno navedene, zagotovijo, da po njihovem najboljšem vedenju računovodska poročila, ki so bila pripravljena v skladu z veljavnimi računovodskimi standardi, podajajo resnično in pošteno sliko sredstev, obveznosti, finančnega položaja ter dobička ali izgube izdajatelja in vseh podjetij, vključenih v konsolidacijo, in da poročilo uprave vsebuje pošten pregled razvoja in uspešnosti poslovanja ter stanja izdajatelja in vseh podjetij, vključenih v konsolidacijo, skupaj z opisom glavnih tveganj in negotovosti, s katerimi se srečujejo, ter je, kjer je ustrezno, pripravljeno v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti iz členov 29b in 29c Direktive 2013/34/EU.";

---

62 Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).";

(b) odstavka 4 in 5 se nadomestita z naslednjim:

„4. Računovodski izkazi se revidirajo v skladu s členom 34(1), prvi pododstavek, in členom 34(2) Direktive 2013/34/EU.

Zakoniti revizor poda mnenje in izjavo o poslovnem poročilu iz člena 34(1), drugi pododstavek, točki (a) in (b), ter člena 34(2) Direktive 2013/34/EU.

Revizijsko poročilo iz člena 28 Direktive 2006/43/ES, ki ga podpiše oseba ali več oseb, odgovornih za opravljanje dela, določenega v odstavkih 1 in 2 člena 34 Direktive 2013/34/EU, se skupaj z letnim računovodskim poročilom v celoti razkrije javnosti.

Kjer je ustrezno, se poročanje o trajnostnosti zagotovi v skladu s členom 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), členom 34(2), členom 34(3), členom 34(3a) in členom 34(3aa) Direktive 2013/34/EU.

Poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti iz člena 28a Direktive 2006/43/ES se skupaj z letnim računovodskim poročilom v celoti razkrije javnosti.

5. Poročilo uprave se pripravi v skladu s členi 19, 19a, 20 in 29d(1) Direktive 2013/34/EU, če so izpolnjena merila o velikosti iz navedenih členov.

Kadar mora izdajatelj pripraviti konsolidirane računovodske izkaze, se konsolidirano poročilo uprave pripravi v skladu s členi 29, 29a in 29d(2) Direktive 2013/34/EU, če so izpolnjena merila o velikosti iz navedenih členov.“;

(3) v členu 23(4) se tretji in četrti pododstavek nadomestita z naslednjim:

„Komisija v skladu s postopkom iz člena 27(2) sprejme potrebne odločitve o enakovrednosti računovodskih standardov pod pogoji iz člena 30(3) in o enakovrednosti standardov poročanja o trajnostnosti iz člena 29d Direktive 2013/34/EU, ki jih uporabljajo izdajatelji iz tretjih držav. Če Komisija odloči, da računovodski standardi ali standardi poročanja o trajnostnosti tretje države niso enakovredni, lahko zadevnim izdajateljem dovoli, da te standarde še naprej uporabljajo v ustreznem prehodnem obdobju.

V okviru tretjega pododstavka Komisija z delegiranimi akti, sprejetimi v skladu z odstavki 2a, 2b in 2c člena 27, ter ob upoštevanju pogojev iz členov 27a in 27b sprejme tudi ukrepe za vzpostavitev splošnih meril enakovrednosti za računovodske standarde in standarde poročanja o trajnostnosti, ki so relevantni za izdajatelje iz več kot ene države.“;

(4) vstavi se naslednji člen 28d:

„Člen 28d

Smernice ESMA

ESMA po posvetovanju z Evropsko agencijo za okolje in Agencijo Evropske unije za temeljne pravice izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010 glede nadzora poročanja o trajnostnosti, ki ga izvajajo pristojni nacionalni organi.“

Člen 3

Spremembe Direktive 2006/43/ES

Direktiva 2006/43/ES se spremeni:

(1) člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva vzpostavlja pravila v zvezi z obveznimi revizijami letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov ter dajanjem zagotovil o zanesljivosti letnega in konsolidiranega poročanja o trajnostnosti.“;

(2) člen 2 se spremeni:

(a) točke 2 do 6 se nadomestijo z naslednjim:

„2. ‚zakoniti revizor‘ je fizična oseba, ki ima v skladu s to direktivo dovoljenje pristojnega organa države članice za izvajanje obveznih revizij in, kjer je ustrezno, poslov dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti;

3. ‚revizijsko podjetje‘ je pravna oseba ali kateri koli drugi subjekt, ki ima v skladu s to direktivo ne glede na svojo pravno obliko dovoljenje pristojnega organa države članice za izvajanje obveznih revizij in, kjer je ustrezno, poslov dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti;

4. ‚revizijski subjekt iz tretje države‘ je subjekt, ki ne glede na svojo pravno obliko izvaja revizije letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov ali, kjer je ustrezno, daje zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti družbe iz tretje države, razen subjekta, ki je na podlagi dovoljenja, podeljenega v skladu s členom 3, registriran kot revizijsko podjetje v eni od držav članic;

5. ‚revizor iz tretje države‘ je fizična oseba, ki izvaja revizije letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov ali, kjer je ustrezno, daje zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti družbe iz tretje države, razen osebe, ki je na podlagi dovoljenja, podeljenega v skladu s členoma 3 in 44, registrirana kot zakoniti revizor v eni od držav članic;

6. ‚revizor skupine‘ je zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki izvaja obvezno revizijo konsolidiranih računovodskih izkazov ali, kjer je ustrezno, posle dajanja zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti;“;

(a)a doda se naslednja točka 16a:

„16a. ‚ključni trajnostnostni partner(ji)‘ je/so:

(a) zakoniti revizor(ji), ki ga/jih revizijsko podjetje imenuje za posamezni posel dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti kot glavne(ga) odgovorne(ga) za izvajanje posla dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v imenu revizijskega podjetja, ali

(b) v primeru dajanja zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti vsaj zakoniti revizor(ji), ki ga/jih revizijsko podjetje imenuje kot glavne(ga) odgovorne(ga) za izvajanje posla dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti na ravni skupine, in zakoniti revizor(ji), ki je/so določen(i) kot glavni odgovoren(-ni) na ravni pomembnih odvisnih podjetij, ali

(c) zakoniti revizor(ji), ki podpiše(jo) poročilo o zanesljivosti iz člena 28a te direktive;“;

(b) dodajo se naslednje točke 21**,** 22 in 23:

„21. ‚poročanje o trajnostnosti‘ je poročanje o trajnostnosti, kot je opredeljeno v členu 2, točka (18), Direktive 2013/34/EU;

22. ‚dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti‘ oziroma ‚posel dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti‘ je mnenje, ki ga zakoniti revizor ali revizijsko podjetje izrazi v skladu s členom 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), in členom 34(2) Direktive 2013/34/EU;

23. ‚neodvisni ponudnik storitev dajanja zagotovil‘ pomeni organ za ugotavljanje skladnosti, akreditiran v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta[1]*5 za posebno dejavnost ugotavljanja skladnosti iz člena 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), Direktive 2013/34/EU.“;

(3) člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 6*

Izobrazba

1. Brez poseganja v člen 11 se fizični osebi lahko dovoli izvajanje obvezne revizije le, če je po pridobitvi izobrazbe, ustrezne za vpis na univerzitetno ali enakovredno raven, zaključila tečaj teoretičnega usposabljanja, opravila praktično usposabljanje in opravila izpit o strokovni usposobljenosti, ki je enakovreden zaključnemu izpitu na univerzitetni ali enakovredni ravni, ki ga organizira ali priznava zadevna država članica.

2. Poleg tega se lahko fizični osebi dovoli izvajanje poslov dajanja zagotovil o poročanju o trajnostnosti, kadar so izpolnjene dodatne posebne zahteve iz člena 7(2), člena 8(3), člena 10(1), drugi pododstavek, in člena 14(2), četrti pododstavek, te direktive.

3. Pristojni organi iz člena 32 med seboj sodelujejo za doseganje konvergence zahtev iz tega člena. Navedeni pristojni organi pri tem sodelovanju upoštevajo razvoj področja revizije in poklica revizorja ter zlasti konvergenco, ki je bila v tem poklicu že dosežena. Če je ta konvergenca povezana z obvezno revizijo in dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti subjektov javnega interesa, sodelujejo z Odborom evropskih organov za nadzor revizorjev (CEAOB) in pristojnimi organi iz člena 20 Uredbe (EU) št. 537/2014.“;

(3)a v členu 7 se doda odstavek 2:

„2. Da bi se zakonitemu revizorju dovolilo tudi izvajanje poslov dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, izpit o strokovni usposobljenosti iz člena 6 zagotavlja potrebno raven teoretičnega znanja pri predmetih, ki so pomembni za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, in sposobnost uporabe tega znanja v praksi. Vsaj del tega izpita je pisen.“;

(4) v členu 8 se doda odstavek 3:

„3. Da bi se zakonitemu revizorju dovolilo tudi izvajanje poslov dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, zajema vsaj še naslednje predmete:

(a) pravne zahteve in standardi poročanja v zvezi s pripravo letnega in konsolidiranega poročanja o trajnostnosti;

(b) analiza trajnostnosti;

(c) postopki skrbnega pregleda glede trajnostnostnih zadev;

(d) pravne zahteve in standardi dajanja zagotovil za poročanje o trajnostnosti iz člena 26(a).“;

(5) v členu 10, odstavek 1, se doda naslednji pododstavek:

Da bi se zakonitemu revizorju ali pripravniku dovolilo tudi izvajanje poslov dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vsaj osem mesecev praktičnega usposabljanja opravi s področja dajanja zagotovil o zanesljivosti letnega in konsolidiranega poročanja o trajnostnosti ali drugih storitev v zvezi s trajnostnostjo.“;

(6)a člen 12 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 12

Povezovanje praktičnega usposabljanja in teoretične izobrazbe

1. Države članice lahko določijo, da se obdobja teoretičnega izobraževanja na področjih iz člena 8, odstavka 1 in 2, štejejo k obdobju poklicne dejavnosti iz člena 11, pod pogojem, da je tako izobraževanje potrjeno z državno priznanim izpitom. Tako izobraževanje ne sme trajati manj kot eno leto in ne sme skrajšati obdobja poklicne dejavnosti za več kot štiri leta.

2. Obdobje poklicne dejavnosti in praktičnega usposabljanja ni krajše od obdobja teoretičnega izobraževanja in praktičnega usposabljanja iz člena 10(1), prvi pododstavek.“;

(7) v členu 14, odstavek 2, se doda naslednji pododstavek:

„Da bi se zakonitemu revizorju dovolilo tudi izvajanje poslov dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, preskus sposobnosti iz prvega pododstavka pokriva ustrezno znanje zakonitega revizorja o pravu in o predpisih zadevne države članice gostiteljice, kolikor je to pomembno za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(8) vstavi se naslednji člen 14a:

„Člen 14a

Zakoniti revizorji, ki jim je dovoljenje podeljeno ali so priznani pred 1. januarjem 2024, in osebe, ki so 1. januarja 2024 v postopku pridobitve dovoljenja za zakonite revizorje

Države članice zagotovijo, da za zakonite revizorje, ki jim je dovoljenje podeljeno ali so priznani za izvajanje obveznih revizij pred 1. januarjem 2024, ne veljajo zahteve iz člena 7(2), člena 8(3), člena 10(1), drugi pododstavek, in člena 14(2), četrti pododstavek, te direktive.

Države članice zagotovijo, da za osebe, ki so 1. januarja 2024 v postopku pridobitve dovoljenja iz členov 6 do 14, ne veljajo zahteve iz člena 7(2), člena 8(3), člena 10(1), drugi pododstavek, in člena 14(2), četrti pododstavek, te direktive, pod pogojem, da postopek zaključijo do 1. januarja 2026.

Države članice z zahtevo po stalnem izobraževanju iz člena 13 zagotovijo, da zakoniti revizorji, ki jim je dovoljenje podeljeno pred 1. januarjem 2026 in želijo izvajati posle dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, pridobijo potrebno znanje s področja poročanja o trajnostnosti in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vključno s predmeti s seznama v členu 8(3).“;

(8)a člen 16 se spremeni:

(a) v pododstavku 1 se vstavi naslednja točka (bb):

„(bb) navedbo, ali ima zakoniti revizor tudi dovoljenje za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(b) v pododstavku 1 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) vse ostale registracije, če je registriran kot zakoniti revizor pri pristojnih organih drugih držav članic ali kot revizor v tretjih državah, vključno z imenom organa za registriranje oziroma imeni organov za registriranje ter, če je primerno, registracijsko številko oziroma številkami ter navedbo, ali se registracija nanaša na finančno revizijo, zagotovilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ali oboje.“;

(c) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„V registru je navedeno, ali so ti revizorji iz tretjih držav registrirani za izvajanje finančne revizije, dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ali oboje.“;

(8)b člen 17 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se pododstavka (e) in (i) nadomestita z naslednjim:

„(e) ime in registracijsko številko vseh zakonitih revizorjev, ki so zaposleni v revizijskem podjetju ali pa so z njim povezani kot partnerji ali kako drugače, ter navedbo, ali imajo tudi dovoljenje za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti;

(i) vse ostale registracije, če so registrirana kot revizijsko podjetje pri pristojnih organih drugih držav članic ali kot revizijski subjekt v tretjih državah, vključno z imenom organa za registriranje oziroma imeni organov za registriranje ter, če je primerno, registracijsko številko oziroma številkami ter navedbo, ali se registracija nanaša na finančno revizijo, zagotovilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ali oboje.“;

(b) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„V registru je navedeno, ali so ti revizijski subjekti iz tretjih držav registrirani za izvajanje finančne revizije, dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ali oboje.“;

(9) člen 24b se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da kadar obvezno revizijo izvaja revizijsko podjetje, to podjetje imenuje vsaj enega ključnega revizijskega partnerja. Revizijsko podjetje ključnem revizijskemu partnerju oziroma partnerjem zagotovi zadostne vire in osebje, ki ima potrebne sposobnosti in zmožnosti za ustrezno opravljanje njihovih nalog.

Države članice zagotovijo, da kadar dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvaja revizijsko podjetje, to podjetje imenuje vsaj enega ključnega trajnostnostnega partnerja, ki je lahko ključni revizijski partner ali eden od njih. Revizijsko podjetje ključnemu trajnostnostnemu partnerju oziroma partnerjem zagotovi zadostne vire in osebje, ki ima potrebne sposobnosti in zmožnosti za ustrezno opravljanje svojih nalog.

Glavna merila, na podlagi katerih revizijsko podjetje izbere ključnega revizijskega partnerja oziroma partnerje in, kjer je ustrezno, ključnega trajnostnostnega partnerja oziroma partnerje, ki jih je treba imenovati, so zagotavljanje kakovostne revizije, neodvisnost in usposobljenost. Ključni revizijski partner oziroma partnerji dejavno sodelujejo pri izvajanju obvezne revizije. Ključni trajnostnostni partner dejavno sodeluje pri dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 2a:

„2a. Zakoniti revizor med dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti poslu nameni dovolj časa in mu dodeli dovolj virov za ustrezno opravljanje svojih nalog.“;

(c) v odstavku 4 se točki (b) in (c) nadomestita z naslednjim:

„(b) v primeru revizijskega podjetja ime ključnega revizijskega partnerja oziroma imena ključnih revizijskih partnerjev in, kjer je ustrezno, ime ključnega trajnostnostnega partnerja oziroma imena ključnih trajnostnostnih partnerjev;

(c) zaračunana plačila za obvezno revizijo, dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in druge storitve v vsakem poslovnem letu.“;

(e) doda se odstavek 5a:

„5a. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje pripravi spis o dajanju zagotovil za vsak posel dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje dokumentira vsaj podatke, evidentirane v skladu s členom 22b, kar zadeva dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje hrani vse podatke in dokumente, ki so pomembni za utemeljitev poročila iz člena 28a te direktive ter za spremljanje skladnosti s to direktivo in drugimi veljavnimi zakonskimi zahtevami, kar zadeva dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

Spis o dajanju zagotovil se zaključi najpozneje 60 dni po datumu podpisa poročila o zanesljivosti iz člena 28a te direktive.

Kadar obvezno revizijo letnih računovodskih izkazov in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvaja isti zakoniti revizor, se lahko spis o dajanju zagotovil vključi v revizijski spis.“;

(f) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje evidentira vse pisne pritožbe, prejete v zvezi z uspešnostjo izvedenih obveznih revizij in poslov dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(10) člen 25 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 25*

Plačila za revizijske storitve in dajanje zagotovil

Države članice zagotovijo vzpostavitev ustreznih pravil, ki zagotavljajo, da plačila za obvezne revizije in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti:

(a) niso pod vplivom ali niso določena z zagotavljanjem dodatnih storitev za subjekt, ki je predmet obvezne revizije ali dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti;

(b) niso predmet kakršnih koli pogojev.“;

(11) vstavi se naslednji člen 25b:

„*Člen 25b*

Poklicna etika, neodvisnost, nepristranskost, zaupnost in poslovna skrivnost v zvezi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti

Zahteve iz členov 21 do 24a v zvezi z obvezno revizijo računovodskih izkazov se smiselno uporabljajo za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(11)a vstavi se naslednji člen 25c:

„*Člen 25c*

Prepovedane nerevizijske storitve, pri katerih zakoniti revizor daje zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti subjekta javnega interesa

1. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki daje zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti subjekta javnega interesa, ali kateri koli član mreže, ki ji zakoniti revizor ali revizijsko podjetje pripada, ne sme za revidirani subjekt, njegovo nadrejeno podjetje ali odvisna podjetja v Uniji neposredno ali posredno opravljati storitev iz člena 5(1), drugi pododstavek, točke (b), (c), (e), (f), (g), (h), (i), (j) in (k), Uredbe (EU) št. 537/2014:

   (a) v obdobju med začetkom obdobja, ki je predmet dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, in izdajo poročila o zanesljivosti ter

   (b) v poslovnem letu, ki je neposredno pred obdobjem iz točke (a), v povezavi s storitvami iz člena 5(1), drugi pododstavek, točka (e), Uredbe (EU) št. 537/2014.

2. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki izvaja posle dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti subjektov javnega interesa, in, kadar je zakoniti revizor ali revizijsko podjetje član mreže, vsak član take mreže lahko za subjekt, ki je predmet dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, njegovo nadrejeno podjetje ali odvisna podjetja opravlja nerevizijske storitve, ki niso prepovedane nerevizijske storitve iz odstavka 1 ali, če je ustrezno, iz člena 5(1) ali (2) Uredbe (EU) št. 537/2014, če to odobri revizijska komisija, potem ko ustrezno oceni nevarnosti za neodvisnost in zaščitne ukrepe, ki se uporabljajo v skladu s členom 22b te direktive.

3. Kadar član mreže, ki ji pripada zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki izvaja posel dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti subjekta javnega interesa, opravlja nerevizijske storitve iz odstavka 1 tega člena za podjetje s sedežem v tretji državi, ki je podrejeno subjektu javnega interesa, ki je predmet dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, zadevni zakoniti revizor ali revizijsko podjetje oceni, ali je zaradi takega opravljanja storitev s strani člana mreže ogrožena njegova neodvisnost.

Če to vpliva na njegovo neodvisnost, zakoniti revizor ali revizijsko podjetje po potrebi sprejme zaščitne ukrepe za ublažitev tveganj, ki so posledica takega opravljanja storitev v tretji državi. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje lahko še naprej daje zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti subjekta javnega interesa le, če lahko v skladu s členom 22b te direktive utemelji, da tako opravljanje storitev ne vpliva na njegovo strokovno presojo in poročilo o zanesljivosti.“;

(11)b vstavi se člen 25d:

„Člen 25d

Nepravilnosti

Člen 7 Uredbe (EU) št. 537/2014 se smiselno uporablja za zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje, ki izvaja posle dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti subjekta javnega interesa.“;

(12) vstavi se naslednji člen 26a:

„Člen 26a

Standardi dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti

1. Države članice od zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij zahtevajo, da dajo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v skladu s standardi dajanja zagotovil, ki jih sprejme Komisija v skladu z odstavkom 3.

2. Države članice lahko uporabljajo nacionalne standarde, postopke ali zahteve za dajanje zagotovil, dokler Komisija ne sprejme standarda dajanja zagotovil, ki zadeva isto področje.

   Države članice sporočijo Komisiji postopke ali zahteve za dajanje zagotovil vsaj tri mesece pred začetkom njihove veljavnosti.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da z delegiranimi akti v skladu s členom 48a sprejme standarde dajanja zagotovil iz odstavka 1, da se določijo postopki, ki jih revizor izvede za oblikovanje zaključkov o dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vključno z načrtovanjem poslov, upoštevanjem tveganj in odzivom na tveganja, ter vrsta zaključkov, ki se vključijo v revizijsko poročilo.

Komisija sprejme standarde dajanja zagotovil za razumno dajanje zagotovil najpozneje šest let po začetku veljavnosti CSRD[63].

Komisija lahko sprejme standarde dajanja zagotovil le, če:

(a) so bili pripravljeni po primernem predpisanem postopku, pod javnim nadzorom in z zagotovljeno preglednostjo;

(b) zagotavljajo visoko raven verodostojnosti in kakovosti letnega ali konsolidiranega poročanja o trajnostnosti;

(c) koristijo splošnemu interesu Unije in

(d) ne spreminjajo nobenih zahtev iz te direktive ali dopolnjujejo katere od zahtev iz nje, razen tistih iz členov 25b, 27a in 28a.

4. "; *[Prestavljeno v člen 34 AD.]*

(13) vstavi se naslednji člen 27a:

63 Urad za publikacije: nadomestiti s konkretnim datumom.

„Člen 27a

Dajanje zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti

1. Države članice zagotovijo, da pri poslu dajanja zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti skupine podjetij:

   (a) kar zadeva konsolidirano poročanje o trajnostnosti, revizor skupine nosi polno odgovornost za poročilo o zanesljivosti iz člena 28a te direktive;

   (b) revizor skupine oceni dajanje zagotovil, ki so ga za namen posla dajanja zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti izvedli kateri koli neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil ali revizorji iz tretjih držav ali zakoniti revizorji, revizijski subjekti iz tretjih držav ali revizijska podjetja, in dokumentira vrsto, čas in obseg dela, ki so ga ti revizorji opravili, vključno, kjer je ustrezno, s pregledom revizorja skupine ustreznih delov dokumentacije teh revizorjev o dajanju zagotovil;

   (c) revizor skupine pregleda in dokumentira dajanje zagotovil, ki so ga za namen posla dajanja zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti izvedli neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil, revizorji iz tretjih držav ali zakoniti revizorji, revizijski subjekti iz tretjih držav ali revizijska podjetja.

   Dokumentacija, ki jo hrani revizor skupine, mora biti taka, da lahko ustrezen pristojni organ pregleda delo revizorja skupine.

Za namene točke (c) prvega pododstavka tega odstavka revizor skupine zadevne neodvisne ponudnike storitev dajanja zagotovil, revizorje iz tretjih držav, zakonite revizorje, revizijske subjekte iz tretjih držav ali revizijska podjetja zaprosi za odobritev prenosa ustrezne dokumentacije med izvajanjem posla dajanja zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti kot pogoj za to, da se lahko revizor skupine zanese na delo navedenih neodvisnih ponudnikov storitev dajanja zagotovil, revizorjev iz tretjih držav, zakonitih revizorjev, revizijskih subjektov iz tretjih držav ali revizijskih podjetij.

2. Kadar revizor skupine ne more izpolniti zahtev iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 1, sprejme ustrezne ukrepe in obvesti pristojni organ.

Taki ukrepi po potrebi vključujejo neposredno ali zunanje izvajanje dodatnih nalog dajanja zagotovil v ustreznem odvisnem podjetju.

3. Kadar se za revizorja skupine izvede pregled za zagotavljanje kakovosti ali preiskava v zvezi s poslom dajanja zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti skupine podjetij, revizor skupine na zahtevo predloži pristojnemu organu ustrezno dokumentacijo, ki jo hrani v zvezi z dajanjem zagotovil, ki so ga za namen posla dajanja zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti izvedli zadevni neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil, revizorji iz tretjih držav, zakoniti revizorji, revizijski subjekti iz tretjih držav ali revizijska podjetja, vključno z delovnimi papirji v zvezi s poslom dajanja zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti.

Pristojni organ lahko od ustreznih pristojnih organov v skladu s členom 36 zahteva dodatno dokumentacijo v zvezi z dajanjem zagotovil, ki so ga za namen posla dajanja zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti izvedli kateri koli zakoniti revizorji ali revizijska podjetja.

Kadar dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti nadrejenega podjetja ali podrejenega podjetja skupine podjetij izvajajo revizorji ali revizijski subjekti iz tretje države, lahko pristojni organ od ustreznih pristojnih organov iz tretjih držav na podlagi delovnega dogovora zahteva dodatno dokumentacijo v zvezi z dajanjem zagotovil, ki so ga izvedli kateri koli revizorji iz tretjih držav ali revizijski subjekti iz tretjih držav.

Z odstopanjem od tretjega pododstavka je v primeru, če dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti nadrejenega podjetja ali podrejenega podjetja skupine podjetij izvede neodvisni ponudnik storitev dajanja zagotovil, revizor ali revizijski subjekt oziroma subjekti iz tretje države, s katerimi ni bil sklenjen delovni dogovor, revizor skupine odgovoren tudi za to, da na zahtevo ustrezno zagotovi dodatno dokumentacijo o dajanju zagotovil, ki so ga izvedli ti neodvisni ponudniki storitev dajanja zagotovil oziroma revizorji ali revizijski subjekti iz tretje države, vključno z delovnimi papirji v zvezi s poslom dajanja zagotovil o zanesljivosti konsolidiranega poročanja o trajnostnosti. Da bi to lahko zagotovil, hrani revizor skupine kopijo take dokumentacije ali se dogovori z neodvisnimi ponudniki storitev dajanja zagotovil oziroma revizorji ali revizijskimi subjekti iz tretjih držav o svojem dovoljenem in neomejenem dostopu do take dokumentacije na zahtevo ali sprejme druge ustrezne ukrepe. Kadar je prenos delovnih papirjev o dajanju zagotovil iz tretje države revizorju skupine zaradi pravnih ali drugih razlogov onemogočen, vključuje dokumentacija, ki jo hrani revizor skupine, dokazila, da je izvedel ustrezne postopke za pridobitev dostopa do revizijske dokumentacije, ter v primeru ovir, ki niso pravne in izhajajo iz zakonodaje zadevne tretje države, dokazila v podporo obstoju takih ovir.";

(14) v členu 28, odstavek 2, se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) vključeno mnenje z izjavo, ki oba temeljita na delu, opravljenem med revizijo, iz člena 34(1), drugi pododstavek, točki (a) in (b), Direktive 2013/34/EU;“;

(14)a doda se člen 28a:

„Člen 28a

Poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti

1. Zakoniti revizorji ali revizijska podjetja predstavijo rezultate dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v poročilu o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti. Poročilo se pripravi v skladu z zahtevami standardov dajanja zagotovil, ki jih sprejme Komisija ali jih sprejmejo države članice, dokler Komisija ne sprejme standardov dajanja zagotovil iz člena 26a.

2. Poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti je v pisni obliki, v njem pa:

   (a) je opredeljen subjekt, katerega letno ali konsolidirano poročanje o trajnostnosti je predmet posla dajanja zagotovil;

   (b) so navedeni letno ali konsolidirano poročanje o trajnostnosti ter datum in obdobje, ki ga zajemajo, hkrati pa je opredeljen okvir poročanja o trajnostnosti, uporabljen pri njihovi pripravi;

   (c) je vsebovan opis obsega dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, v katerem se opredelijo vsaj standardi dajanja zagotovil, v skladu s katerimi je bilo izvedeno dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti;

(d) je vključeno mnenje, ki temelji na delu, opravljenem med dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, iz člena 34a(1), drugi pododstavek, točka (aa), Direktive 2013/34/EU.

3. Kadar je dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvedel več kot en zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, se zakoniti revizorji ali revizijska podjetja sporazumejo o rezultatih posla dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ter predložijo skupno poročilo in mnenje. V primeru nestrinjanja vsak zakoniti revizor ali revizijsko podjetje predstavi svoje mnenje v ločenih odstavkih poročila o o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ter navede razlog za nestrinjanje.

4. Poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti podpiše in datira zakoniti revizor. Kadar dajanje zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvaja revizijsko podjetje, podpišejo poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti vsaj zakoniti revizorji, ki dajejo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v imenu revizijskega podjetja. Kadar pri poslu istočasno sodeluje več kot en zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti podpišejo vsi zakoniti revizorji ali vsaj zakoniti revizorji, ki dajejo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v imenu vsakega revizijskega podjetja. V izjemnih okoliščinah lahko države članice določijo, da teh podpisov ni treba razkriti javnosti, če bi to neizbežno in bistveno ogrožalo osebno varnost katere koli osebe.

V vsakem primeru se imena zadevnih oseb sporoči ustreznim pristojnim organom.

5. Države članice lahko zahtevajo, da se, kadar obvezno revizijo letnih računovodskih izkazov in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvaja isti zakoniti revizor, poročilo o zanesljivosti vključi kot ločen del revizijskega poročila.

„6. 6. Poročilo zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja o konsolidiranem poročanju o trajnostnosti ustreza zahtevam iz odstavkov 1 do 5.“;

(15) člen 29 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) osebe, ki izvajajo preglede zagotavljanja kakovosti, imajo ustrezno strokovno izobrazbo in izkušnje na področju obvezne revizije in računovodskega poročanja ter, kjer je ustrezno, dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in storitvah poročanja o trajnostnosti ali drugih storitvah, povezanih s trajnostnostjo, v povezavi s posebnim usposabljanjem za preglede zagotavljanja kakovosti;“;

(a)a v odstavku 1 se točka (f) nadomesti z naslednjim:

„(f) pregled zagotavljanja kakovosti, podprt z ustrezno preiskavo izbranih revizijskih spisov in, kjer je ustrezno, spisov o dajanju zagotovil, vključuje oceno skladnosti z uporabljenimi revizijskimi standardi ter, kjer je ustrezno, standardi dajanja zagotovil in zahtevami za neodvisnost, oceno količine in kakovosti porabljenih sredstev, plačil za revizijske storitve in plačil, zaračunanih za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ter sistema notranjega obvladovanja kakovosti v revizijskem podjetju;“;

(b) v odstavku 1 se točka (h) nadomesti z naslednjim:

„(h) pregledi zagotavljanja kakovosti potekajo na osnovi analize tveganja ter v primeru zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, ki izvajajo obvezne revizije, kakor so določene v členu 2, točka (1)(a), in, kjer je ustrezno, posle dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vsaj vsakih šest let;“

(c) v odstavku 2 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) ocenjevalci imajo ustrezno strokovno izobrazbo in izkušnje na področju obvezne revizije, računovodskega poročanja, dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in, kjer je ustrezno, poročanja o trajnostnosti v povezavi s posebnim usposabljanjem za preglede zagotavljanja kakovosti;“;

(d) vstavi se odstavek 2a:

„(2a) Države članice lahko osebe, ki izvajajo preglede zagotavljanja kakovosti v povezavi z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, do 31. decembra 2025 izvzamejo iz zahteve, da morajo imeti ustrezne izkušnje z dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in s storitvami poročanja o trajnostnosti ali drugimi storitvami, povezanimi s trajnostnostjo.“;

(15)a v členu 30 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo učinkovite sisteme preiskav in sankcij za odkrivanje, popravljanje in preprečevanje neustreznega izvajanja obvezne revizije in dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.

2. Države članice brez poseganja v nacionalne ureditve civilne odgovornosti predvidijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije za zakonite revizorje in revizijska podjetja, če ti obveznih revizij in poslov dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ne izvajajo v skladu s predpisi, sprejetimi za izvajanje te direktive in po potrebi Uredbe (EU) št. 537/2014.

Države članice se lahko odločijo, da ne določijo pravil o upravnih sankcijah za kršitve, za katere že velja nacionalno kazensko pravo. V tem primeru Komisiji sporočijo zadevne določbe kazenskega prava.“;

(15)aa v členu 30a, odstavek 1, se vstavi točka (cc):

„(cc) začasna prepoved za obdobje največ treh let, v kateri zakoniti revizor, revizijsko podjetje ali ključni trajnostnostni partner ne sme dajati zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in/ali podpisovati poročil o zanesljivosti;“;

(15)b v členu 30a, odstavek 1, se vstavi točka (dd):

„(dd) izjava o tem, da poročilo o zanesljivosti ne izpolnjuje zahtev člena 28a te direktive;“;

(16)a člen 32 se spremeni:

(a) v odstavku 3 se pododstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„3. Pristojni organ vodijo osebe, ki ne delujejo na področjih obvezne revizije oziroma dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vendar imajo na teh področjih potrebno znanje. Izberejo se v skladu z neodvisnim in preglednim postopkom imenovanja.“;

(b) v odstavku 4 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) sprejetjem standardov o poklicni etiki, notranjem obvladovanju kakovosti revizijskih podjetij, revizij in dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, razen če te standarde sprejmejo ali odobrijo drugi organi države članice;“

(17) vstavi se naslednji člen 36a:

„*Člen 36a*

Regulativne ureditve med državami članicami glede dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti

Zahteve iz členov 34 in 36 glede obvezne revizije računovodskih izkazov se smiselno uporabljajo za dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(17)a v členu 37, odstavek 1, se vstavi drugi pododstavek:

„Določbe prvega pododstavka se uporabljajo za imenovanje zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja za namen dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(17)b v členu 37, odstavek 2, se vstavi drugi pododstavek:

„Določbe prvega pododstavka se uporabljajo za imenovanje zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja za namen dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(18)a v členu 37 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Prepovedane so vse pogodbene klavzule, ki skupščini delničarjev ali članov revidiranega subjekta v skladu z odstavkom 1 omejuje izbiro glede imenovanja določenega zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, ki bo izvedlo obvezno revizijo te pravne osebe in, kjer je ustrezno, ji dalo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, na nekatere kategorije ali sezname zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij. Vse take obstoječe klavzule so nične in neveljavne.“;

(18)b v členu 38 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da so zakoniti revizorji ali revizijska podjetja lahko razrešeni le na podlagi utemeljenih razlogov. Različna mnenja o računovodskih obravnavah, revizijskih postopkih ali, kjer je ustrezno, postopkih poročanja o trajnostnosti ali dajanja zagotovil o trajnostnosti niso utemeljeni razlogi za razrešitev.“;

(18)c v členu 38, odstavek 2, se vstavi drugi pododstavek:

„Obveznost obveščanja iz prvega pododstavka se uporablja tudi za posle dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“;

(19) člen 39 se spremeni:

(a) doda se odstavek 4a:

„4a. Države članice lahko dovolijo, da naloge v povezavi s poročanjem o trajnostnosti in dajanjem zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ki so dodeljene revizijski komisiji, opravlja upravni ali nadzorni organ kot celota ali namenski organ, ki ga ustanovi upravni ali nadzorni organ.“;

(b) v odstavku 6 se točke (a) do (e) nadomestijo z naslednjim:

„(a) upravni ali nadzorni organ revidiranega subjekta obvesti o rezultatu obvezne revizije in, kjer je ustrezno, dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti ter pojasni, kako sta obvezna revizija in dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti prispevala k celovitosti računovodskega poročanja oziroma poročanja o trajnostnosti ter kakšno vlogo je imela revizijska komisija v tem postopku;

(b) spremlja postopek računovodskega poročanja in, kjer je ustrezno, poročanja o trajnostnosti, vključno s postopkom digitalnega poročanja iz člena 29d Direktive 2013/34/EU in postopkom, ki ga podjetje izvaja za določitev informacij, ki se poročajo v skladu s standardi, sprejetimi v skladu s členom 29b Direktive 2013/34/EU, ter pripravi priporočila ali predloge za zagotovitev njegove celovitosti;

(c) spremlja učinkovitost notranjih sistemov obvladovanja kakovosti in sistemov obvladovanja tveganja v podjetju ter po potrebi njegove notranje revizije v zvezi z računovodskim poročanjem in, kjer je ustrezno, poročanjem o trajnostnosti revidiranega subjekta, vključno z njegovim digitalnim poročanjem iz člena 29d Direktive 2013/34/EU, ne da bi pri tem ogrožala neodvisnost podjetja;

(d) spremlja obvezno revizijo letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov ter, kjer je ustrezno, dajanje zagotovil o zanesljivosti letnega in konsolidiranega poročanja o trajnostnosti, zlasti njuno uspešnost, pri čemer upošteva vse ugotovitve in zaključke pristojnega organa v skladu s členom 26(6) Uredbe (EU) št. 537/2014;

(e) pregleduje in spremlja neodvisnost zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij v skladu s členi 22, 22a, 22b, 24a, 24b, 25b, 25c in 25d te direktive ter členom 6 Uredbe (EU) št. 537/2014 ter zlasti ustreznost opravljanja nerevizijskih storitev za revidirani subjekt v skladu s členom 5 navedene uredbe;“;

(20) člen 45 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi države članice v skladu s členi 15, 16 in 17 registrirajo vse revizorje in revizijske subjekte iz tretjih držav, kadar ti revizorji in revizijski subjekti iz tretjih držav pripravijo revizijsko poročilo o letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazih ali, kjer je ustrezno, poročilo o zanesljivosti letnega ali konsolidiranega poročanja o trajnostnosti podjetja, ki je registrirano zunaj Unije in katerega prenosljivi vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu zadevne države članice v smislu člena 4(1), točka (14), Direktive 2004/39/ES, razen če je zadevno podjetje izdajatelj izključno nedospelih dolžniških vrednostnih papirjev, za katere velja eno od naslednjega:

(a) navedeni vrednostni papirji so bili v trgovanje na reguliranem trgu v državi članici v smislu člena 2(1), točka (c), Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta[64] sprejeti pred 31. decembrom 2010, pri čemer je denominacija na enoto na dan izdaje vsaj 50 000 EUR ali najmanj enakovredna 50 000 EUR, če so dolžniški vrednostni papirji izraženi v drugi valuti;

(b) navedeni vrednostni papirji so bili v trgovanje na reguliranem trgu v državi članici v smislu člena 2(1), točka (c), Direktive 2004/109/ES sprejeti po 31. decembru 2010, pri čemer je denominacija na enoto na dan izdaje vsaj 100 000 EUR ali enakovredna vsaj 100 000 EUR, če so dolžniški vrednostni papirji izraženi v drugi valuti.“;

(a)a odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Brez poseganja v člen 46 revizijska poročila o letnih računovodskih izkazih ali konsolidiranih računovodskih izkazih ali, kjer je ustrezno, poročila o zanesljivosti letnega ali konsolidiranega poročanja o trajnostnosti iz odstavka 1 tega člena, ki jih izdajo revizorji ali revizijski subjekti iz tretjih držav, ki niso registrirani v državi članici, nimajo pravnih posledic v zadevni državi članici.“;

[64] Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Država članica lahko registrira revizijski subjekt iz tretje države za namen revizije računovodskih izkazov le, če:

(a) večina članov upravnega ali upravljalnega organa revizijskega subjekta iz tretje države izpolnjuje pogoje, ki so enakovredni tistim iz členov 4 do 10, razen člena 7(2), člena 8(3) in člena 10(1), drugi pododstavek;

(b) revizor iz tretje države, ki izvaja revizijo v imenu revizijskega subjekta iz tretje države, izpolnjuje pogoje, ki so enakovredni tistim iz členov 4 do 10, razen člena 7(2), člena 8(3) in člena 10(1), drugi pododstavek;

(c) se revizije letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov iz odstavka 1 izvajajo v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi iz člena 26 ter v skladu z zahtevami iz členov 22, 22b in 25 ali v skladu z enakovrednimi standardi in zahtevami;

(d) na svojem spletnem mestu objavijo letno poročilo o preglednosti, ki vključuje podatke iz člena 13 Uredbe (EU) št. 537/2014, ali izpolnjujejo enakovredne zahteve po razkritju.

Država članica lahko registrira revizijski subjekt iz tretje države za namen dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti le, če:

(a) večina članov upravnega ali upravljalnega organa revizijskega subjekta iz tretje države izpolnjuje pogoje, ki so enakovredni tistim iz členov 4 do 10;

(b) revizor iz tretje države, ki izvaja revizijo v imenu revizijskega subjekta iz tretje države, izpolnjuje pogoje, ki so enakovredni tistim iz členov 4 do 10;

(c) se dajanje zagotovil o zanesljivosti letnega ali konsolidiranega poročanja o trajnostnosti iz odstavka 1 izvaja v skladu s standardi dajanja zagotovil iz člena 26a ter zahtevami, določenimi v členih 22, 22b, 25 in 25b, ali enakovrednimi standardi in zahtevami;

(d) na svojem spletnem mestu objavijo letno poročilo o preglednosti, ki vključuje podatke iz člena 13 Uredbe (EU) št. 537/2014, ali izpolnjujejo enakovredne zahteve po razkritju.“;

(c) odstavek 5a se nadomesti z naslednjim:

„5a. Država članica lahko registrira revizorja iz tretje države za namen revizije računovodskih izkazov le, če ta izpolnjuje zahteve iz točk (b), (c) in (d) odstavka 5, prvi pododstavek, tega člena.

Država članica lahko registrira revizorja iz tretje države za namen dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti le, če ta izpolnjuje zahteve iz točk (b), (c) in (d) odstavka 5, drugi pododstavek, tega člena.“;

(c)a odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Za zagotovitev enotnih pogojev uporabe točke (d), prvi pododstavek, in točke (d), drugi pododstavek, odstavka 5 tega člena se na Komisijo prenese pooblastilo, da z izvedbenimi akti odloči o enakovrednosti iz tega odstavka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 48(2). Države članice lahko ocenjujejo enakovrednost iz točke (d), prvi pododstavek, in točke (d), drugi pododstavek, odstavka 5 tega člena, dokler Komisija ne sprejme take odločitve.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 48a za namen vzpostavitve splošnih meril enakovrednosti, ki se uporabljajo pri oceni skladnosti izvajanja revizij računovodskih izkazov in, kjer je ustrezno, dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti iz odstavka 1 tega člena z mednarodnimi revizijskimi standardi iz člena 26 oziroma standardi dajanja zagotovil iz člena 26a ter zahtevami, določenimi v členih 22, 24 in 25. Ta merila, ki veljajo za vse tretje države, države članice uporabljajo za ocenjevanje enakovrednosti na nacionalni ravni.";

(21) člen 48a se spremeni:

(a) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 26a(2) se prenese na Komisijo za nedoločen čas.“;(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Prenos pooblastila iz členov 26(3), 26a(2), 45(6), 46(2) in 47(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 26(3), 26a(2), 45(6), 46(2) in 47(3), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku štirih mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“.

Člen 4

Spremembe Uredbe (EU) št. 537/2014

Uredba (EU) št. 537/2014 se spremeni:

(1) v členu 4, odstavek 2, se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Za namen omejitev iz prvega pododstavka se posli dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in nerevizijske storitve, ki niso navedene v členu 5(1) in so zahtevane v skladu z zakonodajo Unije ali nacionalno zakonodajo, izključijo.“;

(2) člen 5 se spremeni:

(a) v odstavku 1, drugi pododstavek, se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„knjigovodstvo in pripravo računovodskih evidenc in izkazov ter pripravo poročanja o trajnostnosti;“

(b) v odstavku 4 se vstavi drugi pododstavek:

„Odobritev revizijske komisije iz prvega pododstavka ni potrebna za izvajanje poslov dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti.“

Člen 5

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členi 1 do 3 te direktive, najpozneje do [Urad za publikacije: določiti datum – 18 mesecev po začetku veljavnosti]. O tem takoj obvestijo Komisijo.

   Države članice določijo, da se določbe člena 1 iz prvega pododstavka uporabljajo:

   a) za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2024 ali pozneje:
      i) za velika podjetja, kot so opredeljena v členu 3(4) Direktive 2013/34/EU, ki so subjekti javnega interesa, kot so opredeljeni v členu 2, točka (1), navedene direktive in katerih povprečno število zaposlenih v poslovnem letu je na dan bilance stanja večje od 500;
      ii) za subjekte javnega interesa, kot so opredeljeni v členu 2, točka (1), Direktive 2013/34/EU, ki so nadrejena podjetja velike skupine, kot je opredeljena v členu 3(7) Direktive 2013/34/EU in katere povprečno število zaposlenih v poslovnem letu je na dan bilance stanja na konsolidirani podlagi večje od 500;
   b) za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2025 ali pozneje:
      i) za velika podjetja, kot so opredeljena v členu 3(4) Direktive 2013/34/EU, razen tista iz točke (a), točka (i);
      ii) za nadrejena podjetja velike skupine, kot je opredeljena v členu 3(7) Direktive 2013/34/EU, razen tista iz točke (a), točka (ii);

c) za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2026 ali pozneje:

i) za mala in srednja podjetja, kot so opredeljena v členu 3(2) in 3(3) Direktive 2013/34/EU, ki so podjetja iz člena 2, točka (1), točka (a), navedene direktive in niso mikropodjetja, kot so opredeljena v členu 3(1) navedene direktive;

ii) za majhne in nekompleksne institucije, če gre za velika podjetja iz člena 3, točka (4), Direktive 2013/34/EU ali mala in srednja podjetja, kot so opredeljena v členu 3(2) in 3(3), ki so podjetja iz člena 2, točka (1), točka (a), navedene direktive in niso mikropodjetja, kot so opredeljena v členu 3(1) navedene direktive;

iii) za lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice, če gre za velika podjetja iz člena 3, točka (4), Direktive 2013/34/EU ali mala in srednja podjetja, kot so opredeljena v členu 3(2) in 3(3), ki so podjetja iz člena 2, točka (1), točka (a), navedene direktive in niso mikropodjetja, kot so opredeljena v členu 3(1) navedene direktive.

Države članice določijo, da se določbe člena 2 iz prvega pododstavka uporabljajo:

a) za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2024 ali pozneje:

i) za izdajatelje, kot so opredeljeni v členu 2(1), točka (d), Direktive 2004/109/ES, ki so velika podjetja, kot so opredeljena v členu 3(4) Direktive 2013/34/EU in katerih povprečno število zaposlenih v poslovnem letu je na dan bilance stanja večje od 500;

ii) za izdajatelje, kot so opredeljeni v členu 2(1), točka (d), Direktive 2004/109/ES, ki so nadrejena podjetja velike skupine, kot je opredeljena v členu 3(7) Direktive 2013/34/EU in katere povprečno število zaposlenih v poslovnem letu je na dan bilance stanja na konsolidirani podlagi večje od 500;

b) za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2025 ali pozneje:

   i) za izdajatelje, kot so opredeljeni v členu 2(1), točka (d), Direktive 2004/109/ES, ki so velika podjetja, kot so opredeljena v členu 3(4) Direktive 2013/34/EU, razen tiste iz točke (a), točka (i);

   ii) za izdajatelje, kot so opredeljeni v členu 2(1), točka (d), Direktive 2004/109/ES, ki so nadrejena podjetja velike skupine, kot je opredeljena v členu 3(7) Direktive 2013/34/EU, razen tiste iz točke (a), točka (ii);

c) za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2026 ali pozneje:

   i) za izdajatelje, kot so opredeljeni v členu 2(1), točka (d), Direktive 2004/109/ES, ki so mala in srednja podjetja, kot so opredeljena v členu 3(2) in 3(3) Direktive 2013/34/EU, in niso mikropodjetja, kot so opredeljena v členu 3(1) navedene direktive;

   ii) za izdajatelje, opredeljene kot majhne in nekompleksne institucije, če gre za velika podjetja iz člena 3, točka (4), Direktive 2013/34/EU ali mala in srednja podjetja, kot so opredeljena v členu 3(2) in 3(3), ki so podjetja iz člena 2, točka (1), točka (a), navedene direktive in niso mikropodjetja, kot so opredeljena v členu 3(1) navedene direktive;

   iii) za izdajatelje, opredeljene kot lastne zavarovalnice ali lastne pozavarovalnice, če gre za velika podjetja iz člena 3, točka (4), Direktive 2013/34/EU ali mala in srednja podjetja, kot so opredeljena v členu 3(2) in 3(3), ki so podjetja iz člena 2, točka (1), točka (a), navedene direktive in niso mikropodjetja, kot so opredeljena v členu 3(1) navedene direktive.

Države članice določijo, da se določbe člena 3 iz prvega pododstavka uporabljajo za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2023 ali pozneje.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 6

Datum uporabe člena 4

Člen 4 te direktive se uporablja za poslovna leta v skladu s členom 5(1), četrti pododstavek.

Člen 7

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 8

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice. Člen 4 pa je v celoti zavezujoč in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament *Za Svet*

predsednica predsednik